

ДИТЯ ДАНЕ НАМ

«Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст» (Матв. 4:4).

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 1 Січень 2016

Щомісячна християнська газета

www.lifeforce.com.ua

«Бо Дитя народилося нам,
даний нам Син, і влада на раменах Його,
і кликнуть ім'я Йому: Дивний Порадник, Бог
сильний, Отець вічності, Князь миру» (Ісаї 9:5).

«Пісня ангелів». Адольф Вільям Бугро

**ВЕЛИЧ
ТВОРЦЯ**

3

**ЩО СЛУЖИТЬ
МИРУ ТВОЄМУ?**

6

**ЧИМ МОЖНА
ВИМІРЯТИ
ЩАСТЯ РОДИНИ?**

10

**КОРИСНІ
ВЛАСТИВОСТІ
ГРЕЙПФРУТА**

11

ДИТЯ ДАНЕ НАМ

■ «ДИТЯ... БОГ СИЛЬНИЙ, ОТЕЦЬ ВІЧНОСТІ»

"Вифлеємське Дитя – найбільша надія світу".

Еллен Уайт

24 грудня... Зима... Мороз... Білий сніг...

Запеклі бої точилися між німецькими військами і союзними американськими. Солдати вже кілька днів не виходили з окопів. Страшні, озлоблені, що втратили людську подобу...

Схилявся вечір, на небі засвітилася перша зірка... І раптом в німецьких окопах хтось тихо заспівав:

Тиха ніч, дивна ніч...

Міцний сон все сповив.

З радістю в серці Марія не спить,

Гарне Дитятко у яслах лежить.

В світі Ісус народивсь...

До співака приєднувалися все нові і нові голоси.

Тиха ніч, дивна ніч...

Ангел з неба явивсь

І пастихам урочисто сказав:

«О, не лякайтесь, –

Бог радість нам дав, –

В світі Ісус народивсь...

Раптом із протилежних американських окопів почали звучати голоси англійською мовою:

Тиха ніч, дивна ніч

Грішним всім принесла

Радість вічну від Бога Отця,

І в захопленні наші серця –

Людям Христос народивсь.

І ось вже могутній хор на честь Різдва Христового сотень солдатських голосів двома мовами лунав у морозно повітрі. Солдати, котрі ще недавно стріляли один в одного, вийшли з окопів, стояли без зброї і без касок, по неголених щоках котилися сльози, а вони

все стояли і співали: **Людям Христос народивсь...**

■ НЕЗБАГНЕННА ТАЄМНИЦЯ ВТІЛЕННЯ

Вифлеємська історія, що повертає Божу подобу огрубілим людським серцям, – історія втілення Божого Сина – «велика таємниця благочестя» (1Тим. 3:16).

Задовго до втілення стародавні пророки бачили духовними очима Того, Хто з'явився у тілі (див. 1Тим. 3:16). «Я бачу його, та не тепер; дивлюся на нього, та він не близький. Сходить зоря он від Якова, і підіймається берло з Ізраїля» (Числ. 24:17).

«Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру» (Іс. 9:5). Знамените пророцтво старозавітного євангеліста Ісаї представляє незбагненне поєднання Божественного і людського в Ісусі Христі від самого дитинства. «Дитя... Бог сильний». Яке дивне, що видається навіть несумісним, поєднання: немичне Немовля, Воно же сильне, більше того – Воно Бог, і Воно ж Отець, при чому вічності! Ісус був одночасно Сином Бога і безпорадною Дитиною. Немовля, що мирно лежало на руках Марії – було Немовлям-Викупителем, Немовлям-Спасителем. Він був Той, про Кого писав і Чию славу так пристрасно бажав побачити Мойсей... Але він був більше від Мойсея. У Вифлеємському Дитяті була прихована слава, перед якою схилялися ангели. Безпорадне Дитя було обіцяним насінням, на яке вказував перший вітвар біля воріт Едему. Це був Примиритель, який відкрив Себе Мойсею як Суцний... Він був Бажанням усіх народів, Коренем і Нащадком Давида. Ім'я Цього безпорадного Немовляти стало надією занепалого людства. Це Дитя повинно було заплатити викуп за гріхи всього світу. Він був воістину Посередник, що сидить по правиці величності на висоті. Вифлеємське Дитя, лагідний і смиренний Спаситель і є Бог, що «з'явився у тілі» (1Тим. 3:16). Божественне одкровення містить унікальні образні картини, котрі проливають промені світла на чудову таємницю Боговтілення і його значення. Звернемося до цих натхненних ілюстрацій.

ДРАБИНА, ЩО З'ЄДНУЄ НЕБО І ЗЕМЛЮ

Патріарху Якову «снилось – ось драбина поставлена на землю, а верх її сягав аж неба. І ось Анголи Божі виходили й сходили по ній. І ото Господь став на ній» (Бут. 28: 12,13).

Драбина, побачена Яковом, основа якої була на землі, а верхня частина досягала небесних воріт – самого переддвер'я слави, – це Христос... Завдяки Своїй Божественності Він досягає небесного престолу, тоді як завдяки Своїй людській природі Він досягає нас... Якби ці сходи хоча б трохи не досягали до землі, ми б загинули. Але Христос досягає нас, де б ми не були... Людською природою Він пов'язаний з нами як Той,

Хто поділяє наші випробування і співчуває нашим стражданням, але Своєю Божественною природою Він пов'язаний з престолом Нескінченного. Людське єство Христа обіймає занепа- ле людство, тоді як Його Божественна природа досягає престолу Божого.

Ісус – унікальне Немовля, «святий», Він трансцендентний, піднесений у святості, безгрішності і досконалості. Але Христос і Син Людський, Син людини, як свідчить оригінал Євангелія. «Бо Дитя народилося нам, даний нам Син» (Іс. 9:6). Ім'я Син Людський означає Його унікальну близькість до людського роду.

Пророк Ісаї в знаменитому 53-ому розділі говорить: «Він немочі наші узав» (в. 4). Христос – Брат, Старший Брат людського роду, тому з власного досвіду знає наші немочі.

Дивлячись на Вифлеємське Дитя, ми з полегшенням можемо вигукнути: Небо – не нескінченно піднесений Олімп, якому немає діла до людського буття! Небо розуміє нас! Небо розуміє не тільки дорослих, але й кожну дитину, бо Саме Небо було Дитиною! Син людський досконально розуміє людину і знає її єство від самого дитинства! Він з досвіду знає людські немочі, потреби і силу спокуси, бо Його "випробувано в усьому подібно до нас, окрім гріха" (Євр. 4:15).

Небо досягає страждення людство на найнижчому рівні. Слава Богу: є Особа, близька і співчутлива.

СТАРОЗАВІТНА СКИНІЯ

«Бо Дитя народилося нам, даний нам Син... І назвеш ім'я Йому Еммануїл» (Іс. 9: 5; 7:14) – «з нами Бог» (Матв.1:23). Велику ідею перебування Бога з людиною наочно відкривала давня святиня. «І нехай збудують Мені святиню, – і перебуватиму серед них», – сказав Господь про мету її будівництва (Вих. 25: 8).

Як і в близькій драбині, у старозавітній скінії також можна побачити образну картину втілення. Послухайте, як про це пише натхненний автор: «Так і Христос поставив Свою скінію посеред нашого людського стану. Він розкинув Свій намет поруч з шатрами людей, щоб жити серед них і відкрити їм Свій Божественний характер. "І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця" (Ів. 1:14)».

Чи була скінія Божого перебування зовні схожа на намети людей? Безсумнівно! Хоч вона сяяла золотими стінами, білосніжною огорожею і різнобарвним покриттям, а в середині її струменів чудовий фіміам, вона мала таку ж форму, в її устрої були використані дерево і тканини. Яка чудова образна картина єства Господа Ісуса, що з'єднує Божественне і людське!

■ ВЕЛИКЕ ЄВАНГЕЛІЄ

Однак ми можемо не просто захоплюватися таємницею втілення, не просто дивуватися незбагненній по- блажливості Божого Сина. Унікальне поєднання людського і Божественного в Ісусі Христі, що надає Йому величезні можливості і права, – велике Євангеліє для мене і для вас, шановний читачу. Втілення – гарантія рішення будь-якої вашої і моєї проблеми.

Він – Той, Хто може зрозуміти. Щоб доторкнутися до покаліченої душі людини, потрібна жива душа, жива особистість, близька та співчутлива. Христос Сам був у людському тілі, тому може з розумінням і співчуттям досягти самої глибини вашого і мого людського болю. Він знає, який бальзам прикласти до кожної душевної рани, який підхід використати в кожній індивідуальній проблемі.

Зверніть увагу на діяльність Цього Великого «Пастиря й Опікуна душ» (1Пет.2:25). Кількість Його пацієнтів обчислювалася тисячами й десятками тисяч. Жоден із страждених не пішов від Нього розчарованим. Методи Христа були абсолютно дієві.

Він знав, як підбадьорювати словом змученого. Навіть недоброчинці змушені були вигукнути: «Чоловік ще ніколи так не промовляв, як Оцей Чоловік» (Івана 7: 46)!

Ісус знав, коли говорити, а коли мовчати, коли доторкнутися, а коли просто ласкаво поглянути. Він приймав вночі, вранці, у спекотний полудень. До Нього можна було прийти по землі і припливти по воді, прийти самому і бути доставленим навіть крізь покрівлю; Він не обурювався, коли на Нього сипалася штукатурка. У Христа

не було безнадійних пацієнтів. Він не викликав бригаду з психіатричної лікарні, коли прибігав нагий біснуватий, скрегочучи на Нього зубами. Ісус знав, як його заспокоїти. За звіро- подібним гарчанням цього клієнта тільки Він вловлював беззвучний крик душі.

Він з особливим завзяттям трудився для тих, хто вкрай потребував спасіння... Чим більшою була їхня потреба у відродженні, тим глибшою була Його зацікавленість, тим сильнішим було Його співчуття, тим стараннішою праця. Його велике любляче серце до самих глибин було зворушено тими, чий стан був безнадійним і хто найбільше потребував Його зцілювальної благодаті. Ні в нашій душі, ні поза нею немає таких труднощів, які неможливо було б здолати Його силою. Немає єства настільки бунтівного, якого Христос не зміг би приборкати, немає характеру настільки норовистого, який би Він не зміг заспокоїти, якщо серце людини довіряється Його опіці.

Не існує обставин у житті або кризи в людському досвіді, яких Він не міг би передбачити... Він досягав усіх глибин людського горя і нещастя. З усіх, хто будь-коли жив на Землі, Він Один абсолютно розумів людську душу. Не було такої людини, котра могла б так всеосяжно і ніжно співчувати. Розділивши у всьому життєвий шлях людства... Він... співпереживав кожному, хто обтяжений і знеможений. Яким би не було наше становище... ми маємо Керівника, Який вказує нам шлях; якими б не були наші труднощі, ми маємо надійного Порадника; якими б не були наші скорботи, важкі втрати або самотність, ми маємо співчутливого Друга. Ісус – знавець способів виправлення людських дол.

Ось чому «ми маємо не такого Первосвященника, що не міг би співчувати слабостям нашим, але випробуваного в усьому, подібно до нас, окрім гріха» (Євр. 4:15). Ось чому Він може «стати милостивим та вірним Первосвященником... Бо в чому був Сам постраждав, випробовуваний, у тому Він може й випробовуваним допомогти» (Євр. 2:17, 18). «Тому може Він завжди й спасати тих, хто через Нього до Бога приходить» (Євр. 7:25). Неодноразово повторюване в цих євангельських текстах слово "може" свідчить про унікальні можливості Сина Людського, здатного розуміти людську душу.

Той, Хто може зцілити! Але це ще не все! Господь Ісус не просто надзвичайна Особистість, Котра завдяки Своїй людській природі досконально розуміє людську душу. Завдяки Своїй Божественній природі Він – Всемогутній Цілитель, що може відтворити в людині Божу подобу.

Вирішити проблеми людини може тільки Божественна Особа, Яка Сама створила її, кожну її клітинку, кожен нерв. «Бо Ти вчинив нирки мої, Ти виткав мене в утробі матері моєї... І кості мої не сховалися від Тебе, бо я вчинений був в укритті, і витканий був у глибинах землі. Мого зародка бачили очі Твої» (Пс. 138: 13, 15, 16).

Тільки Творець досконало володіє знанням людського єства, розуміє кожне його викривлення, кожну найглибшу психологічну травму. Він не просто знає думки, але бачить весь хід думок. Ця Особа – Син Божий, Творець – володіє силою відтворити душу людини, відродивши її до нового життя.

Погодьтеся, друзі, воістину немає ситуації, для якої Бог не має вирішення! Не існує обставин в житті або кризи в людському досвіді, яких Він не міг би розв'язати. У Бога є бальзам для кожної рани.

Тому Писання підсумовує: «Усе, що потрібне для життя та побожності, подала нам Його Божа сила» (2 Пет. 1: 3).

Чи розуміємо ми, що не матимемо виправдання, якщо залишатимемося нещасливцями? У цьому виключно наша вина, бо це наш вибір, наше рішення. Ми можемо бути переможцем! «Нехай Божественне і людське з'єднають свої зусилля, щоб занепа- лі люди могли бути більш ніж переможцями через Христа Ісуса».

Ось чому Вифлеємське Дитя – найбільша надія світу!

Ольга Стасюк

НОВОГОДНЕЕ ПОЖЕЛАНИЕ

Устранив тревоги и печали,
Много раз мы Новый год встречали...
И сегодня перед Новым годом
Пастырь нас подводит к тихим водам,

К пажитям необозримым, злачным,
Пусть никто не будет ныне мрачным.
Все даруя милость и отраду,
Пастырь знает, что потребно стаду.

Только будем Господу покорны,
И в словах, и в деле плодотворны.
Предстоит нам сделать очень много
Для людей, для Церкви и для Бога.

Назидаясь дивным Божиим Словом,
В Новый год пусть каждый будет новым,
Пусть без плевел будут наши души,
К воплям мира чутки будут уши,

Очи зорки к незажившей ране,
Если мы на деле христиане.
Удалим из сердца осужденье –
Пусть свершится новое рожденье.

Можем ли мы брата ненавидеть?
Можем ли кого-нибудь обидеть?
Наша сущность – милость и прощенье,
Наша доля – рост и освященье.

Братья, сестры, разве мы в неволе?
Много дела на Христовом поле.
Новый год – как новая страница,
Будем верить, крепнуть и молиться.

ВЕЛИЧ ТВОРЦЯ

Олександр Турецький

«Господи, – випробував Ти мене та й пізнав, Ти знаєш сидіння моє та вставання моє, думку мою розумієш здалека. Дорогу мою та лежання моє виміряєш, і Ти всі путі мої знаєш, – бо ще слова нема на моїм язичі, а вже, Господи, знаєш те все! Оточив Ти мене ззаду й спереду, і руку Свою надо мною поклав. Дивне знання над моє розуміння, високе воно, – я його не подолаю! Куди я від Духа Твого піду, і куди я втечу від Твого лиця? Якщо я на небо зійду, – то Ти там, або постелюся в шеолі – ось Ти! Понесуся на крилах зірниць, спочину я на кінці моря, – то рука Твоя й там попровадить мене, і мене буде тримати правиця Твоя! Коли б я сказав: "Тільки темрява вкриє мене, і ніч – світло для мене", то мене не закрий від Тебе і темрява, і ніч буде світити, як день, і темнота – як світло! Бо Ти вчинив нирки мої, Ти виткав мене в утробі матері моєї, – прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це! І кості мої не сховались від Тебе, бо я вчинений був в укритті, я витканий був у глибинах землі! Мого зародка бачили очі Твої, і до книги Твоїї записані всі мої члени та дні, що в них були вчинені, коли жодного з них не було... Які дорогі мені стали думки Твої, Боже, як побільшилося їх число, – перелічую їх, – численніші вони від піску! Як пробуджуюся, – то я ще з Тобою... Випробуй, Боже, мене, – і пізнай моє серце, досліди Ти мене, – і пізнай мої задуми, і побач, чи не йду я дорогою злою, і на вічну дорогу мене попровадь!» (Псал.139).

Одного разу пуританський священнослужитель Річард Сайбс сказав: «Як обмежений може досягнути Безмежного? Ми маємо пізнавати Бога, а не осягати Його!» Ця фраза може стати влучним епіграфом до псалму 139 з одним лише уточненням: «Ми маємо споглядати Його, а не осягати!» Цей псалом виражає захоплення Давида, викликане спогляданням величчя світу. У кожному рядку цього захоплення цар звеличує Творця, дивуючись: якщо цей світ настільки величний, то яким же має бути його Творець! Усвідомлення цього веде людину до благоговіння.

Людина щодня вирішує сотні питань: поспідати фруктами чи підсмажити яєчно, спуститися ліфтом чи сходами, обрати районну поліклініку чи скористатися послугами приватної, сплатити рахунок сьогодні чи відкласти це на завтра, відвідати молодіжну зустріч чи залишитися вдома. Це лише невеличка і, напевно, найпростіша частина тих питань, котрі щоденно постають перед нами. Існують і більш складні запитання, які мають вагомий вплив на наше життя: який навчальний заклад обрати? Чи створювати сім'ю? Якщо так, то з ким? Чи готовий я зараз прийняти хрещення?

Однак існують ще більш важливі питання, пошук відповідей на які триває

часом усе життя. Важливість їх полягає в тому, що вони формують людину як особистість, визначаючи життєві пріоритети: хто я, навіщо живу, заради чого все це? Пошук відповідей на ці запитання можна назвати особистою боротьбою кожного. Давид у Псал. 139:1-6 говорить, що питання, котрі життя ставить перед нами, – це не прокляття, а шлях, котрий контролює Сам Господь. Приймаючи ті чи інші рішення, ми вчимося жити в багатогранному світі, створеному Богом.

Однак багато хто й досі блукає в цьому світі без сенсу та цілей, хоч відсутність відповідей на ці та інші запитання не є проблемою браку знань. До початку ХХ ст. обсяг накопичених людством знань подвоювався кожні 100 років. Нині ж сумарний обсяг знань людства подвоюється кожні два-три роки. Вчені висунули припущення та гіпотези з базових питань щодо того, як виник світ. Однак ми й досі не знаємо, чому спимо, що таке гикавка, чому імунна система матері не відштовхує малюка як чужорідне тіло! І таких запитань мільйони. У віршах із 7 по 16 Давид констатує цікавий факт: спроба зрозуміти будь-що без Бога приречена на невдачу. Це нагадує вивчення складного пристрою без участі конструктора.

Далі у віршах 17 та 18 ми бачимо, як погляд царя зміщується у височинь. Уявіть собі глобальність світу, у котрому ми живемо: сонячне світло досягає

поверхні Землі за 8,5 хвилин! Об'єм Сонця дорівнює об'єму мільйонів таких планет, як наша, однак за астрономічними вимірами наше світило вважається крихітним. В інших галактиках виявлені зірки розміром з орбіту, по котрій наша планета обертається навколо Сонця. При цьому межу Всесвіту і досі не виявлено! Яким же має бути Бог, Котрий створив усю цю велич!

Однак цей Величний Бог знає кожну окрему людину з її проблемами та радощами. Кожен може бути близьким для Господа. Лише присутність Небесного Отця та цілковита покора Йому здатні гарантувати нам відповіді на найскладніші питання.

Псалом 139 не містить відповідей на всі запитання, однак створює середовище, у котрому вони лунають. І чим простіше запитання, тим менш воно помітне в картині, що змальовує велич Небесного Бога, Котрий створив прекрасний світ!

Для Давида Бог є близьким! І це не емоції, а глибинний духовний досвід! Сьогодні він доступний і для нас із вами. Усвідомлення цінності жертви Ісуса Христа збагачує нас тим самим духовним досвідом.

Ісус помер за мене: ця велич любові не підлягає усвідомленню! Як обмежений може досягнути Безмежного? Ми маємо споглядати Його, а не осягати! Господь у Своїй любові відкритий для нас!

ОЖЕЛЕДИЦЕЮ

Володимир Шишков

«Ой!» – вигукнула симпатична брюнетка, котра, стрімко змахнувши сумочкою, падає на спину. Така картина викликає співчуття. Ожеледиця скувала рух пішоходів.

Мені пощастило більше, ніж їй, – я їду в маршрутці, роздивляючись у спітніле вікно перехожих. Я співчую людям, а також водієві, котрий на кожній зупинці важко рушає з місця, а потім нервово кермує, намагаючись вирівняти на суцільній заледенілій крижині неслухняну вертливую «Газель».

Місто, чимдуж волаючи клаксонами і тремтячи від напруги, ледь-ледь рухається, дряпаючи і поліруючи підступну поверхню вулиць.

Того дня ми всі – заручники і жертви крижаного полону: водії, пасажери, пішоходи, лікарі карет "швидкої допомоги" та їхні бідолашні пацієнти. Кожен намагається знайти вихід із ситуації, що склалася. Он жінка похилого віку із залізним пристосуванням на взутті, їй ожеледиця – не завада, з-під ніг летять іскри та снігова крихта. Інша ж, схожа на неї, обмотала чоботи ганчір'ям. Молодим таке ноу-хау не підходить. Вони більше на свої підбори розраховують. А падати з високих підборів більш болюче! Особливо, якщо ти одна і спертися ні на кого...

Не без побоювання виходжу на слизький глянець. Тупцюю, збираючись із духом. Рушаю... Думки прості й прагматичні. «О, пісок! Добре! Так, сюди... Ширше крок». І головна думка серед них виникає щосекунди: «Не впасти б на бите скло. На іржавий штир (і хто його тут встроїв?!). Не підвернути б руку!» Коліна тремтять від напруги. Усередині все залякло від різкої втрати рівноваги. Стояти! Хух! Обійшлося.

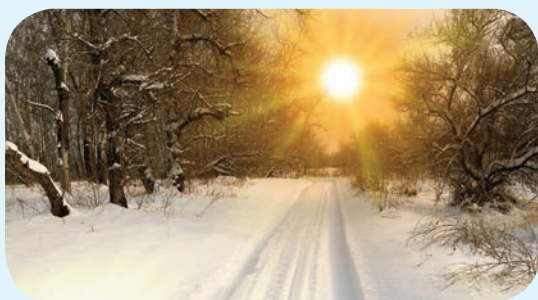
Назустріч мені рухаються перехожі. Їхній погляд – чітко собі під ноги. І хочемо ми одного: швидше б до житла. Туди, де тепло. Або хоча б не слизько...

Довгоочікуваний відпочинок! Можна підігріти чаю, присісти й, простягнувши до батареї стомлені ноги, поміркувати про щось. Згадати добрим словом того, хто на моєму шляху місцями сколов лід, присипав його піском. Порадіти, що дійшов, не впав, адже була небезпека! Поспівчувати тим, для кого цей день виявився нещасливим.

І, дивлячись на слизький світ там, за вікном, раптом чітко розумієш, наскільки він справді слизький. І не лише сьогодні – завжди. У ньому є загроза будь-кому з нас впасти й розбитися! Перечепитися через чиєсь зло, підковзнутися на брехні, полетіти додолу з підборів власної гордині. А, впавши, страждати не стільки від болю, скільки від допитливих поглядів, реплік, що болючо зачіпають самолюбство. І заспокоювати себе, спостерігаючи, як падають інші...

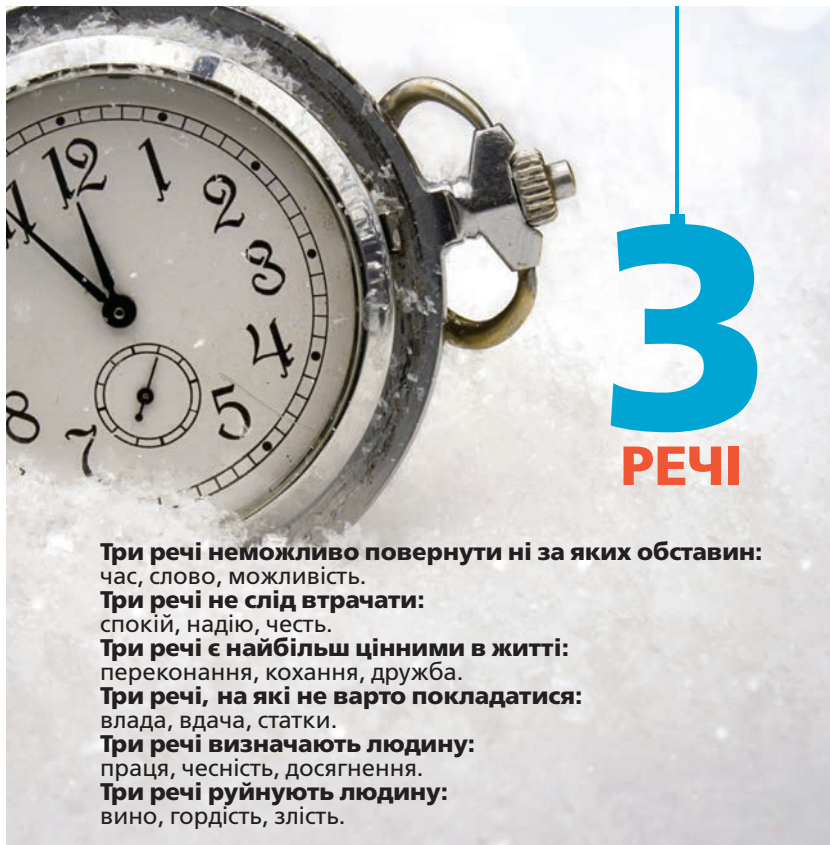
Пересидіти б до тепла. Але хіба можливо? А отже, завтра – знову в дорогу. На підборах. На маршрутках. З моторошними обмотками та залізними пристосуваннями. З відрецем піску, аби полегшити комусь шлях, від будинку до будинку, від людини до людини...

ДАЙ, БОЖЕ

Дай, Боже, путь пройти, не спотыкаясь,
С людьми не лицемерить и не врать.
И научи, в грехах сердечно каюсь,
Всего себя лоскутьями не рвать.
Дай, Боже, цельным быть и самобытным,
Идти с Тобой, куда б ни шла стезя.
И научи в лишениях быть сытым,
А в счастье помнит, где живут друзья.
Дай, Боже, мне постичь бесценность жизни,
Унылым людям души открывать.
Но покажи мне, гордому, что ближний
В стесненье может за спиной стоять.
Дай, Боже, мудрым быть, искать покоя,
Не суетиться, жизнь не тратить зря,
Не убегать от дел и лишнего не строить
И каждый робкий шаг с тропой Твоей сверять.

Александр Шатан

Три речі неможливо повернути ні за яких обставин:
час, слово, можливість.

Три речі не слід втрачати:
спокій, надію, честь.

Три речі є найбільш цінними в житті:
переконання, кохання, дружба.

Три речі, на які не варто покладатися:
влада, вдача, статки.

Три речі визначають людину:
праця, чесність, досягнення.

Три речі руйнують людину:
вино, гордість, злість.

ОСОБЛИВЕ МІСЦЕ

для щасливих людей

Чи єднається людина під час хрещення тільки з Господом? Чому намножилося так багато християнських конфесій? Чи можливо знайти Божу Церкву серед розмаїття деномінацій?

Може, не варто на цьому заціклюватися, оскільки в кожного «своя» віра? Чи не варто, щоб не помилитися, просто дотримуватися віри батьків? Чи не є смертним гріхом зрада батьківської віри?

Хто з нас не стикався у житті з підробками? Неприємно, коли ви стаєте жертвою обману, коли ви платите, як за якісну фірмову річ, а вона через місяць розклеюється, коли обмінюєте заощадження на фальшиву валюту. Однак найгіршим видом фальсифікації є обман у сфері релігії, коли вас ошукають у питаннях віри й це стосується вашої вічності!

Сьогодні налічується понад 7 мільярдів землян. Із них понад 6 мільярдів вважають себе віруючими, а решта – агностиками або атеїстами. Але той, хто ні у що не вірить, врешті-решт готовий повірити у все.

Кількість різноманітних деномінацій збільшується, і кого б із віруючих ви не запитали, кожний стверджуватиме: «Ідіть до нас, бо тільки у нас правда!». Як у цьому розібратися?

У попередній статті йшлося про те, наскільки важливо для духовного відродження прийняти святе водне

хрещення, бо це угода (заповіт) з нашим Спасителем і Богом. Однак варто зазначити, що хрещення – це не тільки договір з Богом, але й поєднання з Його Нареченою на землі – Церквою. «...Всі ми хрещені одним Духом в одне тіло» (1 Кор. 12:13). Головою цього тіла Христового Святе Письмо називає не якогось релігійного лідера, а Самого Христа (див. Кол. 1:18). Чи належимо ми до Христового тіла?

Хтось вважає, що це непотрібно. Хіба я не можу вірити, але нікуди не ходити та до жодної церкви не належати? Виявляється, що ні. Або ж Ісус та апостоли помилялися. Христос сказав: «Я збудую Свою Церкву, і брами аду не переможуть її» (Матв. 16:18). Цю заповідь чудово розуміли апостоли та рання Церква: «І щодня вони однодушно перебували в храмі... Господь же додавав до них щодня тих, що спасалися» (Дії 2:46, 47). Люди, спасенні Христом, не хрестилися, щоб жити та боротися самим, а Господь приєднував їх до Церкви.

Чи намагалися ви коли-небудь зламати віника? Навіть справжнім силачам це навряд чи під силу. Чому? Відповідь проста: бо він міцно зв'язаний! А спробуйте його розв'язати, тоді по одному пруту зламає і мала дитина. Коли ми самі по собі, нас легко зламати! Та коли ми перебуваємо в єдності з Богом та Його Церквою, то стаємо

переможцями. А чи спостерігали ви, як у печі відблискують гарячі вуглики? Спробуйте одну, найбільшу з них, узяти й покласти окремо. Що станеться? Через деякий час вона повністю згасне, у той час як інші вуглики в печі будуть продовжувати яскраво палати. Чому? Бо вони зіграють одне одного своїм теплом та силою. Якщо ж ми самі потрапляємо під шквал вітру та буревію, то дуже швидко згасає вуглинка нашої віри. А коли Церква єдина духом, то в ній люди здатні підтримувати одне одного та молитися разом.

Про це думав апостол Павло, коли писав про останні часи: «Будьмо уважні один до одного, заохочуймо до любові та добрих діл; не залишаймо своїх зібрань, як ото деякі ввели у звичку; але заохочуймо один одного, і тим більше, чим більше бачите, що наближається день» (Євр. 10:24, 25). Уважність та заохочення допоможуть нам завершити шлях переможно у день Приходу Ісуса.

Та де ж знайти Божу Церкву? Як розпізнати, де є істина?

Відбулася своєрідна «приватизація» Бога конфесіями, бо всі стверджують: у нас правда! Кожен хоче, щоб істина була на його боці, але не кожен бажає бути на боці Істини.

Скільки ж істин у нашого Бога? Може, різні церкви – це просто різні шляхи, що ведуть до Того Самого Бога? Євангеліє говорить: «Один Господь, одна віра, одне хрещення» (Ефес. 4:5). Як Господь єдиний, так і істина в Нього одна. Та чи можливо розібратися в цьому релігійному розмаїтті? Чи можна знайти Божий шлях до правди? Через Святе Письмо Сам Бог відповідає: «Хто той чоловік, що боїться він Господа? – Він наставить його на дорогу, котру має вибрати» (Псал. 24:12). Якщо ви вшановуєте Бога, благоговієте перед Ним, то Господь вкаже вам шлях істини. Христос стверджує: «Якщо хто хоче чинити Його волю, той пізнає вчення, чи воно від Бога, чи Я говорю від Себе» (Івана 7:17). Ісус стверджує, що істина відкриється не тому, хто хоче знати заради цікавості, а тому, хто бажає дотримуватися Божої волі.

Невже Сам Бог так заплутав дорогу до істини, що в цьому можуть розібратися тільки вчені мужі та богослови? Щірі християни запитують: чому намножилося так багато конфесій? Думаю, ви погодитесь, що наявність численних підробок не говорить про відсутність оригіналу, а, навпаки, наявність фальсифікацій говорить про існування оригіналу. Факт численних підробок Божої істини свідчить про існування справжньої біблійної правди.

Біблія дає дуже влучну відповідь на запитання: чому так багато

християнських конфесій? «Коли край провиниться, то має багато володарів» (Прип. 28:2). Так сталося і в християнському світі, який відступив від Христа та від Божих заповідей, тому з'явилося багато релігійних лідерів, котрі заявляють і досі: «Ходіть до нас, адже у нас легше!»

Невже Христос помилився, коли промовив дві тисячі років тому: «Як прийде Людський Син, то чи знайде Він віру на землі?» (Луки 18:8). Мабуть, люди та Ісус різне розуміють під поняттям «віра». Якщо сьогодні є чимало підробок справжньої віри, то в чому вони мають проявлятися?

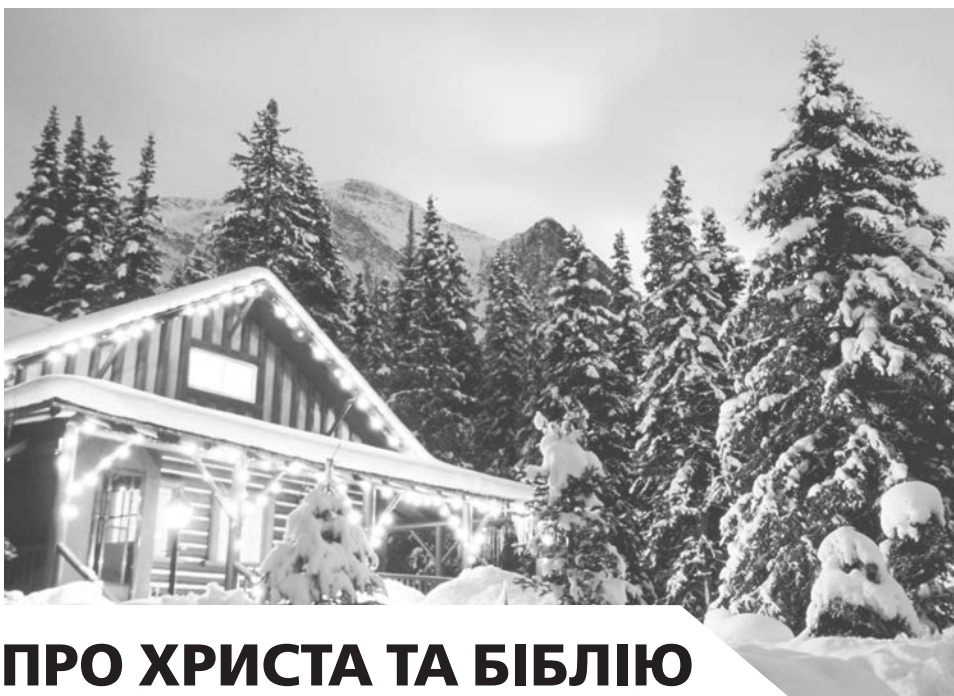
Перше лжеуявлення щодо віри: у мене своя віра

Якби в кожного була своя віра, то на світі налічувалося би понад 7 мільярдів віровчень: для кожного по одній церкві. Біблія з гиркотою говорить, за який важкий гріх людства помер Христос: «Усі ми блудили, немов ті овечки, розпорошилися кожен на власну дорогу» (Ісаї 53:6).

Найбільший гріх усіх часів – це гріх свавілля, коли кожний іде власною дорогою, не бажаючи дізнатися про Божий план щодо їхнього життя. Ніщо так не затулює погляд, як власна точка зору. І ми так зосереджені на своїй думці, що втрачаємо загальну картину реальності.

А після того як остаточно втратили з поля зору мету життя, то можемо навіть подвоїти наші зусилля, але яка користь, коли біжимо в хибному напрямку. Мудрий Сенека говорив, що для людини, котра не знає, до якої гавані прямує, жодний вітер не буде супутнім. Якщо ми на початку хоч трохи зблизимо з правильного шляху, то постійно будемо віддалятися від цілі нашої мандрівки. Слово «зблудження» якраз походить від «зблукати», «збитися з дороги». Ось чому так важливо не просто пасивно очікувати правди, а шукати її та йти їй назустріч.

Ігор Корещук Продовження в наступному номері

ПРО ХРИСТА ТА БІБЛІЮ

«Моя єдина втіха – це Євангеліє. Я читаю його щодня, щогодини» (Т. Шевченко).

«Біблія – найкраща книга, яку знав і буде знати світ» (Ч. Діккенс).

«Якби мене посадили у в'язницю і дозволили взяти лише одну книгу, я взяв би Біблію» (Гете).

«Я шануватиму Різдво у моєму серці та спробую зберегти його протягом усього року» (Чарльз Діккенс).

«Мир прийде на землю й залишиться, коли ми проживатимемо Різдво кожного дня» (Хелен Штайнер Райс).

«Час та любов, без сумніву, є основними подарунками по-справжньому щасливого Різдва» (Пег Брейкен).

«Різдво – це не побачення. Це стан душі» (Мері Еллен Чейз).

«Різдво є не так відкриттям наших подарунків, як відкриттям наших сердець Богові» (Дженіс Медітер).

«Перший морський піхотинець – Господь Христос, Який ішов по воді. Але Він був за мир» (Степан Балакін).

«Своїм життям Христос подав нам приклад, як слід жити. Він заступався за нас в молитві як Первосвященик. Його смерть – жертва за наші гріхи,

Його воскресіння – перемога, Його вознесіння – знак наближення Царства Небесного» (Мартін Лютер).

«У серці кожного Бог створив вакуум, який неможливо заповнити матеріальними речами, але тільки Самим Богом, пізнавши Його через Ісуса Христа» (Блез Паскаль).

«Дуже добре, що ти читаєш Біблію. Біблія робить нас, християн, живими» (Вінсент Ван Гог).

«Справжні чоловіки живуть для Ісуса» (Чак Норріс).

«Я був народжений у цей світ не для того, щоб грати в баскетбол, навіть якщо це моя пристрасть і я люблю змагання. Два поняття є святими для мене: мій Бог і моя сім'я. Я не соромлюся розповідати про те, що належу Ісусові Христу. Без Нього я не був би сьогодні там, де я є» (Карл Малоні).

«Цезар, Олександр, Карл Великий і я заснували імперії. Однак чи має ця підвалина, яку ми обрали, шанс утриматися? Ісус Христос побудував імперію на любові» (Наполеон Бонапарт).

«Ісус залишається моєю радістю, втіхою мого серця і життєвим соком. Ісус захищає від будь-якого горя, Він у моєму житті сила, моїм очам – радість і сонце, моїй душі – скорб і насолода. Тому я не відпускаю Ісуса зі свого серця і зі своїх очей» (Йоганн Себастьян Бах).

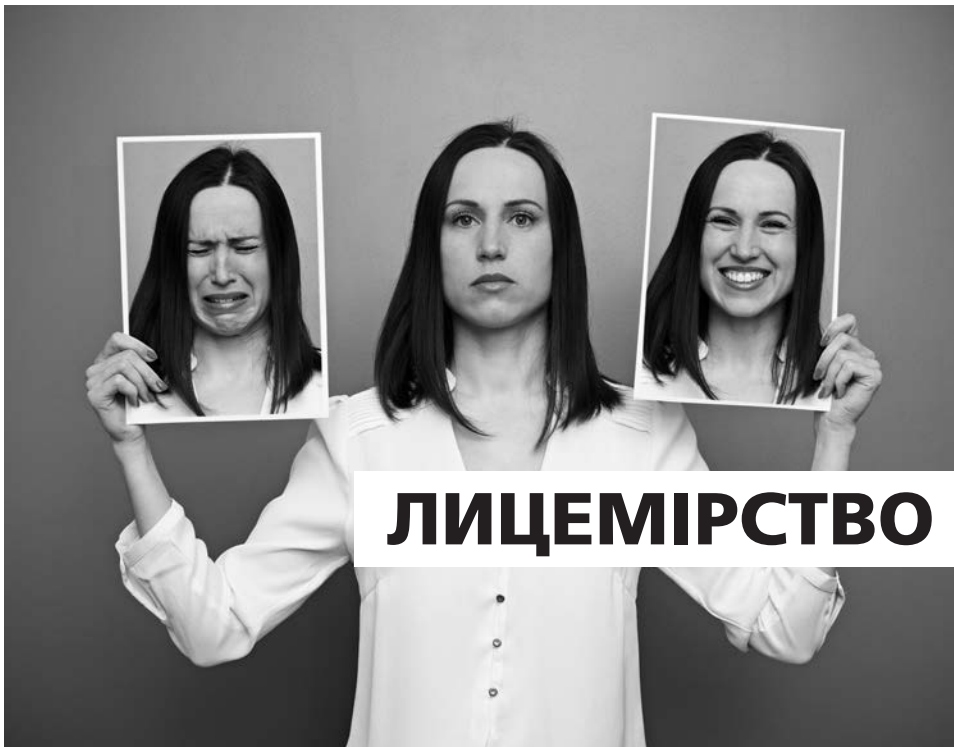
«Якщо подивитися на те, чому Ісус Христос прийшов у цей світ, чому був розп'ятий і помер за всіх людей, тоді кожен з нас замислюється над власними гріхами... У той час, коли Його катували і коли Він помирав, Він прощав наші гріхи» (Мел Гібсон).

«Ісус Христос настільки великий, а я такий малий, що у мене немає слів описати Його, але я точно знаю, що Він радикально змінив історію нашої

цивілізації. Усе, що досягла людина в наші дні, ділиться на дві ери: до Різдва Христового та після. Ісус – номер один, Він найвпливовіша та найважливіша Людина з усіх, хто коли-небудь жив на цій планеті. Якби ми дотримувалися хоча б на 20% Його вчення, світ був би набагато кращим» (Емерсон Фіттіпальді).

«Треба віддати належне Людині, Яка вплинула на світ більше, ніж будь-хто, народжений на Землі. І ця Людина – Ісус Христос. Він був набагато більшим, ніж просто Людина, Він був Сином Божим. Христос прийшов віддати життя за кожного, щоб ми могли пізнати Бога» (Джонатан Едвардс).

«СТЕРЕЖІТЬСЯ РОЗЧИНИ... ЛИЦЕМІРСТВА»

У Тлумачному словнику української мови знаходимо: "Лицемірство – невідповідність слів, учинків справжнім переконанням, намірам, почуттям; удавана сердечність, доброзичливість, якою приховують лихі наміри, нещирість". Саме про цю негативну якість ми бажаємо сьогодні поговорити.

Ніщо так не обурювало Господа і не викликало у Нього такої глибокої відризи, як лицемірство. Читаючи Євангеліє, можна зауважити, як часто саме лицемірство Ісус викривав у книжниках і фарисеях. Розгорніть Євангеліє від Матвія, 23 розділ, і підрахуйте, скільки разів тут вжите Ним слово лицеміри, – 8 разів! Лицемірство і гордіня – дві риси характеру, про котрі сказано, що Бог їх ненавидить. Що ж це за якість і чому в Господа таке ставлення до неї?

МАСКАРАД ЖИТТЯ І ЙОГО «РЕЖИСЕР»

Володимир Даль дає наступне визначення лицемірства: «Лицемірити – приймати на себе личину, маску, бути двоєдушним, лукавим, діяти удавано, нещиро, обманювати зовнішністю, прикидатися; приховувати зло під маскою добра».

Найбільш вдалий і зрозумілий сучасний синонім лицемірства – маска. Але це не та маска – зайчика, ведмедика, котика, – котру ми одягали в дитячому садку і в школі на новорічний маскарад. Маски широко використовували в давньогрецькому і давньоримському театрах; актори, виходячи на театральну сцену, одягали їх на лице. Подібні театральні маски, але з особливого театру, театру життя, можна означити як лицемірство.

Апостол Павло порівнює наш світ із театром. У тексті 1 Кор. 4:9 він говорить про всесвітнє видовище, котре спостерігають ангели і люди: «Бо ми стали видовищем світові, і Ангелам, і людям». Слово видовище в оригіналі – "театрон".

Еллен Уайт говорить ще відвертіше: «Світ – це театр, мешканці світу – це актори». Наш світ – це величезний маскарад...

Хто ж головний «режисер» цього маскараду? Той, хто перший у Всесвіті винайшов мистецтво маскування, зробив різноманітні ескізи масок і вперше інсценізував маскарад. Ви пригадуєте, де і коли вперше був розіграний такий маскарад? Там, на Небі, Люцифер одягнув маску великого поборника свободи для ангелів і за цією маскою

приховав своє справжнє обличчя – бунтаря, ворохобника, незаконного претендента на Божий престол. Господь скинув цього «режисера» на Землю. Земля стала для диявола новою театральною сценою. Пригадуєте його дебют? У кого він тоді переодягнувся? У змія! З тих пір він часто одягає маску звіра. Його улюблена маска – рило свині, роги, копита і хвіст. Ми сміємося, правда ж? Але трагедія в тому, що мільйони людей саме так уявляють собі цього херувима-відступника.

А ще більша трагедія: майже все людство навчається диявольської майстерності маскування. Подивіться довкола: майже в кожного сьогодні є цілий комплект масок: на роботі – одна маска, у церкві – інша, з друзями – ще інша. Важко розібратися, хто є хто!

Проблема людського маскування настільки серйозна, що Святе Письмо неодноразово звертається до цієї теми, особливо в книзі Притч. Наймудріша людина на Землі – цар Соломон приділяє цій темі неабияку увагу, він дає опис найбільш поширених масок людей і пропонує шляхи звільнення від цієї диявольської згубної практики.

АБСОЛЮТНА ВІДКРИТІСТЬ НЕБА

Диявол – стародавній ошуканець, він усе спотворює, перекидає і свою підступну манеру маскування намагається приписати Богові. Ось чому багатьом людям сьогодні здається, що навіть Господь носить маски. Вони знаходять і відповідні тексти, котрі ніби підтверджують цю ідею, наведемо один із них: «Слава Божа – щоб справу сховати» (Прип. 25:2, 1 ч.). Отже, Бог щось ховає...

А чи не здавалося іноді й нам, що Бог справді щось від нас приховує? Більше того, чи не здавалося нам деколи, що Сам Бог ховається від нас? Особливо, коли щось траплялося, ми шукали виходу і не знаходили, ми молилися – і не отримували відповіді. Небо над нами видавалося міддю, земля – залізом, повна тиша і темрява. Нам здавалося, що Бог одягнув маску мовчання і байдужості.

Така ситуація – найсприятливіша для диявольської спокиси. Саме в такий момент підходить спокисник і починає нашіптувати: Бог ховається... Не такий Він вже і добрий.

Пригадайте Йова. Його спіткали найжахливіші нещастя. Саме тоді йому здалося, що Бог ховається від нього. Послухайте, як він скаржиться: «Я кличу до Тебе, та Ти мені відповіді не даєш» (Йова 30:20). «О, якби то я знав, де Його я знайду, то прийшов би до місця Його пробування!.. Та піду я на схід – і немає

Його, а на захід подамся – Його не побачу, на півночі шукаю Його – і не вхоплю, збочу на південь – і не додачаю» (23:3, 6, 8, 9).

Пригадайте Ісуса в пустелі спокушення. Страшні муки 40-денного посту...

Саме в цей момент підійшов спокисник зі своїми підступними словами:

– Та подивися на Себе! На кого Ти схожий? Хіба може Бог так жорстоко поводитися зі Своїм Сином? Якщо Він насправді любить, то як допустив, щоб Його Син опинився на межі голодної смерті? Очевидно, що Його любов не така вже й велика! Він тільки вдає, що любить, а Сам носить маску...

А тепер пригадаємо свої негаразди. Припустимо, що у нашому житті виникла фінансова криза... Які питання ми будемо ставити Богові?

– Господи, я ж був вірний Тобі. Чому ж це все сталося?

Минає місяць, другий... Відповіді немає. Що ми будемо робити далі? Не підемо більше до церкви? Перестанемо молитися? Більше такої гри в піжмурки ми не потерпимо? О, це саме те, чого добивається диявол! Скажіть, будь ласка, яка дія є протилежною до маскування? Які існують слова-антоніми (тобто слова протилежні за значенням) для слова "маска"? Відкритість, щирість, відвертість, прозорість.

Шановні друзі, будь ласка, пам'ятаймо важливу істину: у всьому Всесвіті найвідкритіший, найщиріший, найвідвертіший, у Кого все найпрозоріше, – це Бог! Небо з великої букви таке ж прозоре, як небо з малої букви. Чому ми такі впевнені в цьому? Тому що існує незаперечне свідчення про те, що Бог палко прагне всім усе пояснити, зробити все абсолютно ясним, з усіх і зі всього зняти будь-які маски! І цим доказом є суд над Богом!

Однак, як тоді зрозуміти першу частину даного тексту: Бог ховає справу? Слово ховає означає "таємниця". Бог є таємничим. Це зауважив пророк Ісаї: «Справді Ти Бог таємничий... Спаситель» (Іс. 45:15). Але проблема не в тому, що Він щось ховає, або Сам ховається, а проблема в людській обмеженості, в обмеженості гріховного ества. Пригадайте історію гріхопадіння в Едемі. Хто сховався після гріхопадіння? Хто в той час одягнув маску? Ні, не Бог сховався, не Господь одягнув маску, а самі Адам і Єва сховалися в кущах і замаскувалися листям смокви...

Від тих стародавніх часів люди протягом століть і тисячоліть практикують і розвивають мистецтво лицемірства і маскування.

ЛЮДСЬКІ МАСКИ

Звернемо свою увагу на ті конкретні види лицемірства, на ті личини-маски, котрі так добре «прилягають» до людського обличчя. Їх багато, і їх усіх узагальнив Великий Серцевідець під наступним заголовком: «Видавати себе за...» (див. Луки 16:15). За кого ж люди сьогодні видають себе?

Видавати себе за розумного. Премудрий Соломон згадує про одну з улюблених людських масок у Прип. 26:12, 16. «Чи ти бачив людину, що мудра в очах своїх? Більша надія глупцеві, ніж їй... Лінивий мудріший ув очач своїх за сімох, що відповідають розумно».

На цій масці написано: «Я мудрий! Я мудріший за сімох розумників!»

Чи звернули ви увагу, як часто у своїх притчах Соломон згадує неумудрих людей? Він неодноразово описує їхні ознаки і характерні риси. Але чи не здається вам, що нерозумні перевелися! Ви де-небудь їх бачили? Усі розумні, усі мудрі, поінформовані, комп'ютеризовані, модернізовані. На безлічі людей сьогодні красуються маски з таким самим написом: «Я розумний! Я інтелектуал! Я закінчив два інститути!» Нерозумні перевелися! Нерозумні вимерли! Тоді для чого Соломон так багато пише про них? Для чого називає їхні ознаки? Можливо, для того, щоб ми все-таки навчилися їх розпізнавати і зривати з них маски?

А може, від сьогоднішнього дня ми почнемо уважно приглядатися до кожного перехожого, чи часом він не є нерозумний? Ми почнемо оцінювати своїх знайомих, друзів, членів церкви, наскільки вони розумні. Чи

для цього Соломон так багато уваги приділяє цьому класу людей? Зовсім ні! Ми повинні з однаковою повагою ставитися до всіх людей і приймати їх, незалежно від їхнього IQ. Наймудріша людина на Землі звертає нашу увагу на нерозумних людей і так детально дає їхні ознаки, бо нерозумним можу виявитися... я. Ознаки такої людини ми повинні шукати насамперед не в комусь, а в собі.

Видавати себе за багатого і великого.

Премудрий Соломон називає ще одну популярну і в старовину, і сьогодні маску: «Дехто вдає багача, хоч нічого не має» (Прип. 13:7). На цій масці написано: «Я багатий! Я заможний» До маски розумного додається маска багача.

З того самого арсеналу Біблія викидає ще одну маску: «Видаючи себе за когось великого» (Дії 8:9). На ній написано: «Я видатний, великий, відомий, можу обертатися в колі знаменитостей». Яким одним сучасним словом можна назвати весь цей арсенал масок? Крутизна! І люди, а особливо молоді, докладають відчайдушних зусиль, щоб довести і собі, й іншим, що вони «круті».

Поспостерігайте за молодими людьми в поїзді, трамваї, маршрутці. Як часто вони хизуються, хто iPhone, хто планшетом, хто дорогим ноутбуком, видаючи себе за когось...

Насправді ж вони випрошували у батьків цілих півпроку, щоб вони їм купили ці дорогі речі. Або ж самі цілісінній рік економили, щоб придбати «мрію життя»... Театр? Маскарад? На жаль...

Богдан Стасюк Продовження в наступному номері

НЕ СМЕЮТСЯ НАД БОГОМ

Никто не смеется над Богом в больнице, Никто не смеется над Ним на войне, Там вера в сердцах начинает искреститься И чаще молитвы звучат в тишине.

Никто не смеется над Ним при пожаре, И всем не до смеха, когда идет смерч, При голоде и при подземном ударе Насмешки проходят, меняется речь.

Слетает с лица вдруг надменная маска, Когда самолет начинает тряссти. Никто не заявит, что Бог – это сказка, Преступника встретив на узком пути.

Никто не воскликнет, что вера – для глупых, Услышав смертельный диагноз врача. И с пеной у рта спорить мало кто будет, Когда встретит взгляд своего палача.

Издевки, плевки и глупые шутки Теряют свою актуальность, когда Ты вдруг понимаешь, что нет и минутки Призвать в свою жизнь Иисуса Христа.

Машина на скорости... Ты на дороге... Вот резкий обрыв... Вот об камень висок... Вот – пуля шальная, беда на пороге... От смерти ты – на волосок...

Откуда ты знаешь, смеющийся ныне, Что будет с тобой на развилках судьбы? Смеяться легко, пока Бог дает силы И терпит смиренно твои кулаки.

Наталя Шевченко
www.tashapsalom.com

ДВЕРІ СЕРЦЯ

Є відома картина: Ісус уночі в саду. У лівій руці Він тримає світильник, який розганяє темряву, а правою стукає в міцні грубі двері.

Коли картину вперше виставили в галереї, один відвідувач звернув увагу художника на дивну особливість.

– На вашій картині є помилка: двері – без клямки...

– Жодної помилки, – заперечив художник. – Це двері людського серця. І відчиняються вони лише зсередини.

ЩО СЛУЖИТЬ МИРУ ТВОЄМУ? ■

Віктор Верещак

Якби всі люди усвідомлювали, що є запорукою дорогоцінного миру в їхньому житті, вони б звернули увагу на Ісуса під час святкування Різдва.

«ДИТЯ БОЖЕСТВЕННОГО МИРУ»

Це сталося близько двох тисячоліть тому, коли Земля привернула до себе всю увагу Неба. Тієї тихої ночі неподалік від вифлеємських пагорбів побожні пастухи займалися своєю звичною справою. Раптом сталося щось неймовірне. Сліпуче світло пройняло нічну темряву. У променях Божественної слави стояв могутній ангел. Він прийшов як надзвичайний посланець Небес, аби донести цим простим людям Благую вістку: «Не бійтеся, бо я звіщаю вам велику радість, яка буде для всього народу: для вас сьогодні в місті Давида народився Спаситель, Який є Христос Господь. А ось вам ознака: знайдете сповісте Немовля, що лежить у яслах» (Луки 2:10-12). Приходячи до тям і усвідомлюючи, що відбувається, пастухи несподівано побачили ще величніше видовище, коли безліч осяяних небесних ангелів співали: «Слава Богові на висоті, а на землі – мир в людях доброї волі!» (Луки 2:14).

На багатостраждальну і грішну Землю прийшло Дитя, яке принесло Божественний мир і добру волю, які небагато людей захотіло прийняти й оцінити.

СЛІПЕ МІСТО МИРУ

Через три десятиріччя, прямуючи до Єрусалима, Ісус зупинився на вершині пагорба. Перед Його очима відкривалася приголомшлива картина. Спаситель дивився на Єрусалим, який купався в променях призахідного сонця. У серці безтурботного міста красувався величний білокам'яний храм, прикрашений золотом і сріблом. Чарівні види цих околиць нікого не могли залишити байдужим. Утім, замість радості та захоплення на обличчі Ісуса відобразилася тінь глибокої печалі. Раптом Його очі наповнилися сльозами, а тіло здригнулося, начебто від чогось жахливого. У цей тривожний момент із уст Христа вирвалися слова, сповнені несамовитого болу та гіркоти за Єрусалимом.

Він звертається до міста та його жителів: «Якби ти зрозуміло хоч у цей день, що потрібне для твого миру! Тепер же це сховано від очей твоїх. Бо прийдуть на тебе дні – і твої вороги оточать тебе валом, візьмуть тебе в облогу, тіснитимуть тебе звідусіль, поб'ють тебе й твоїх дітей у тобі, не залишать каменя на камені в тобі, бо не зрозуміло ти часу своїх відвідин!» (Луки 19:42-44).

Ісус знав, що в нього залишалися лічені години до того моменту, як збуджена єрусалимською владою чернь буде від імені всього народу кричати Пилатові: «Розіпни Його!» (Івана 19:6).

Мир Божий, який мав стати надбанням Єрусалима, був відкинутий тими, які вважали, що їхній добробут залежить від становища, матеріального статку та розважливості політики. Вони марно плекали думки, що Всевишній на їхньому боці тільки тому, що вони є захисниками Його храму та релігійних традицій.

Проте відкидання Христа зробило їхню релігію мертвою. За іронією Єрусалим, що буквально означає «місто миру», вигнав Того, завдяки Кому цей мир міг би закріпитися тут назавжди. Син Божий – Дитя миру – був відведений не в царські палати, а на ганебний хрест. Утім, це було потім. Спочатку Спасителя прогнали з власних сердець, опираючись впливові Святого Духа.

«Коли міста Господь не пильнує, – даремно сторожа чуває!» (Псал. 127:1).

Мало хто з людей тоді усвідомлював, що одне з найпрекрасніших міст світу стоїть не випадково, а з волі Його Покровителя – Божого Сина. Мало хто міг побачити ті невидимі сили зла і наміри великих світу цього, які неодноразово готові були розорити і спопелити Єрусалим.

Чи можна покладатися на тривалий мир і добробут на цій грішній Землі, де киплять ниці пристрасті, марнославство, грошоловство, підступність, брехня, гнів, заздрість? Чи можна покладатися на захист армії від ворогів, коли була відкинута Божа рука опіки як єдиний надійний захист від зла і лих? Чи можна покладатися на засуви і замки, якщо Божі ангели не захистять від зловмисників?

Святе Письмо про це говорить прямо: «Коли дому Господь не будує, даремно працюють його будівничі при ньому! Коли міста Господь не пильнує, – даремно сторожа чуває!» (Псал. 127:1).

Відкинувши Спасителя, Єрусалим відкинув свого Захисника. «Скільки разів хотів Я зібрати твоїх дітей, як квочка збирає своїх курчат під крила, – та ви не захотіли! Тому залишається вам дім ваш порожнім» (Луки 13:34, 35), – сказав Ісус. Після пророческих слів Христа над Єрусалимом нависла відплата. Сорок років збиралися хмари над цим приреченим містом, немов даючи ще один шанс, поки дослівно не виповнилося все сказане Ісусом. 70-го року н. е. внаслідок юдейської війни, після тривалої облоги, Єрусалим і храм були повністю розграбовані та зруйновані римськими військами. Жителі нещасного міста були або вбиті на місці, або розп'яті, або віддані в рабство. Проте послідовники Христа не перебували в Єрусалимі в ті скорботні дні завдяки тому, що повірили Його пророчим попередженням і вчасно покинули місто (див. Луки 21:20-22).

НЕПОЛІТОКРЕКТНА ОСОБИСТІСТЬ

У тих місцях і сім'ях, де приймає Ісуса Христа під час Його земного

служіння, люди знаходили істинний мир, надію та зцілення. Після того як Господь відвідав митаря Закхея, сталося дещо приголомшливе. Митар, якого співвітчизники зневажали за його роботу, сказав: «Ось, Господи, даю бідним половину свого майна, і якщо кого чим скривдив, повертаю вчетверо! А Ісус промовив до нього: Сьогодні спасіння завітало до цього дому...» (Луки 19:8, 9).

Незважаючи на мир і благословення, які приносила присутність Сина Божого, було чимало випадків, коли Ісуса не приймали, гнали і навіть намагалися вбити. Цар Ірод шукав смерті Немовляти Ісуса. Навіть у тому місті, де Христос виріс, одного разу мешканці вигнали Його і намагалися скинути зі скелі (див. Луки 4:16-30).

Через своє невір'я вони не отримали тих великих благословень, які мали люди в інших селищах. «І не міг Він там жодного чуда зробити, тільки оздоровив кількох недужих, поклавши на них руки. І дивувався їхньому невірству» (Марка 6:5, 6).

Ситуація в сучасному світі мало чим відрізняється від ситуації в Юдеї за днів Ісуса Христа. Замість того щоб шукати Божої опіки та миру, Ісуса продовжують гнати з тих місць, де люди особливо потребують Його благословення. У цивілізованих країнах згадак про Христа стає вже неополітикоректно в школах і держустановах, оскільки це нібито ображає почуття віруючих інших релігій. Сьогодні права людини ставляться вище за Закон Божий. Християнську мораль дедалі частіше підмінюють аморальними цивільними законами. Навіть на святкування Різдва Ісуса – Того, Хто приносить справжній мир у сім'ї, – зробили безглузду підміну. Спасителя світу замінили казковим персонажем Санта Клаусом, який нібито приносить подарунки чемним дітям. Тому, на жаль, сьогодні на Різдво герой номер один – не Ісус, а Санта Клаус. Цей факт відображає всю сутність нашого грішного світу. Апостол Павло про це писав: «Бо настане час, коли не слухатимуть здорового вчення... аби відвернути вуха від істини та схилитися до небилиць» (2 Тим. 4:3, 4).

МИРОТВОРЦІ

У Свій Нагірний проповіді Ісус сказав: «Блаженні миротворці, бо

вони синами Божими названі будуть» (Матв. 5:9). Миротворці – це не солдати зі збройного контингенту країн-членів ООН. Миротворцями Спаситель називав місіонерів, які всюди сповіщають Благую вістку, приносячи Божий мир, любов і надію в життя навколишніх людей.

Перед тим як Господь посилає Своїх апостолів проповідувати Євангеліє людям, Він говорив їм: «Входячи ж у дім, вітайте його, кажучи: "Мир доміві цьому!". І якщо дім буде достойний, хай прийде ваш мир на нього, якщо ж не буде, ваш мир нехай повернеться до вас. І як хто не прийме вас і не послухає ваших слів, то, виходячи з дому чи з того міста, обтрусіть порошок з ваших ніг. Запевняю вас: легше буде землі Содомській й Гоморрській у день суду, ніж тому місту» (Матв. 10:12-15).

«КРАЩІ ВІД БАГАТЬОХ ГОРОБЦІВ»

«Мир залишаю вам, Мій мир даю вам. Не так, як світ дає, Я даю вам. Хай не тривожиться ваше серце і не лякається» (Івана 14:27). Ці слова були сказані Спасителем Своїм учням останнього вечора за кілька годин до зради й арешту.

Як міг Ісус говорити про мир у найскорботніші хвилини Свого життя? Господь говорив про мир, який не має нічого спільного із земними уявленнями. Мир Божий – це стан, яким може наділити тільки Бог віруючих у Нього людей. Це відчуття цілковитого спокою, безпеки та впевненості в Божій опіці. Незалежно від того, що відбувається навколо людини, яка має в серці Божий мир, – буря, агресія чи погрози, вона залишається спокійною. Про це і співається в одному з духовних гімнів: «Коли Божий мир наповняє серця, хоч буря навколо шумить, в надії я Богу вручаю життя, – Тільки Він є мій захист і щит».

Говорячи про Божу турботу, Ісус Христос наголосив: «Чи не п'ять горобців продають за два асарії? І жодний з них не забутий перед Богом. Адже навіть волосся на вашій голові все полічене. Не бійтеся: ви кращі від багатьох горобців» (Луки 12:6, 7).

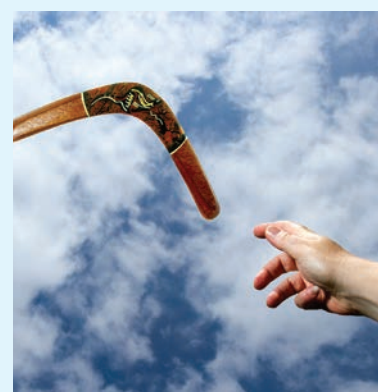
Що приносить нам мир у наші будинки та сім'ї? Чи можемо ми переконливо відповісти на це запитання? Можливо, високий паркан, охорона та система відеоспостереження? Можливо, металеві двері та засуви? Можливо, матеріальний достаток, соціальне становище? А можливо, те, що нам нема чого втрачати?

У кожного знайдеться своя відповідь. Утім, пам'ятайте, що Біблія, яка не помиляється, як і Сам її Автор, говорить: «Коли дому Господь не будує, даремно працюють його будівничі при ньому! Коли міста Господь не пильнує, – даремно сторожа чуває!»; «Я – Господь, Бог твій, що навчає тебе про корисне, що провадить тебе по дорозі, якою ти маєш ходити. О, коли б ти прислухувався до Моїх заповідей, то був би твій спокій, як річка, а твоя справедливість, немов морські хвилі» (Псал. 127:1; Ісаї 48:17, 18).

Якщо ви готуетесь святкувати Різдво, подумайте, яким чином плануєте це робити. Чи принесе це мир Божий у ваші родини й у ваше життя чи, навпаки, віддалить його? Не проганяйте Ісуса зі свого дому, адже Він приносить вам мир! Щасливого Різдва!

БУМЕРАНГ ■

Жизнь – бумеранг,
К тому ведется:
Что отдаете, то и вернется.
То, что посеешь, то и пожнешь,
Ложью пробьется ваша же ложь.
Каждый поступок имеет значение;
Только прощая, получишь прощенье.
Вы отдаете – вам отдадут,
Вы предаете – вас предают,
Вы обижаете – вас обижают,
Вы уважаете – вас уважают...
Жизнь – бумеранг:
Все и всем по заслугам;
Черные мысли вернутся недугом,
Светлые мысли – Божественным светом...
Если не думал – подумай об этом!

ТВ-програма на січень (03.01 – 09.01)*

НЕДІЛЯ
3 січня

06:00 Інша сторона
06:40 Теорема
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 Дорогами християнства
08:00 По ту сторону пригод
08:30 Документальний проект
09:30 Мозаїка батьківства
09:50 Готовим вместе
10:00 О чем говорят женщины
10:30 Сюрпризы сундука
11:00 Малюваки
11:20 ЧП+
11:30 Музыка в моей жизни
12:00 Ранок надії
❄️ (Новорічний марафон)
13:20 Музична скринька
14:00 ЛоМастер
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Лесные истории
15:10 Інша сторона
15:50 Вера. Человек. Судьба
16:30 Дорогами християнства
17:00 10 дней в верхней горнице
17:30 Готовим вместе
17:50 5 хвилин для вічності
18:00 Теорема
18:30 ДЖЕМ
19:30 Музична скринька
❄️ (Новорічний марафон)
20:50 5 хвилин для вічності
21:00 Вісті надії
21:30 Верую
22:00 В будущее – с надеждой
22:30 Под абажуром
23:00 Музична скринька
❄️ (Новорічний марафон)

ПОНЕДІЛОК
4 січня

06:00 Музыка в моей жизни
06:30 Вісті надії
07:00 Ранок надії
08:00 О чем говорят женщины
08:20 Готовим вместе
08:30 Детонация
09:00 Ранок надії
10:00 Біблія, як вона є
10:10 Удивительные факты
11:00 Ранок надії
12:00 Музична скринька (Святковий марафон)
13:30 Диагноз: здоровье
14:00 Лесные истории
14:30 Малюваки
14:50 В контакте с природой
15:00 Великие пророки Библии (сурдопереклад)
15:30 Вопрос служителю церкви (сурдопереклад)
16:00 ДЖЕМ
17:00 Біблія продовжує говорити

17:30 Сила Одного
18:00 5 хвилин для вічності
18:05 А что, если да?
19:00 10 дней в верхней горнице
19:30 ЧП+
❄️ (Новорічний марафон)
20:50 Вечірні історії
21:00 Теорема
21:30 Вера. Человек. Судьба
22:00 В контексті
22:40 Мозаїка батьківства
23:00 ЧП+
❄️ (Новорічний марафон)

ВІВТОРОК
5 січня

06:00 Настав час
06:10 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:00 О чем говорят женщины
08:20 Готовим вместе
08:30 Детонация
09:00 Ранок надії
10:00 Диагноз: здоровье
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Ранок надії
12:00 ЧП+
❄️ (Новорічний марафон)
13:20 В контексті
14:00 Сюрпризы сундука
14:30 В гостях у Добрячка
15:00 ЛоМастер (сурдопереклад)
15:30 ...є Любов (сурдопереклад)
15:50 Теорема
16:15 Музична скринька
17:00 Мозаїка батьківства
18:00 5 хвилин для вічності
18:05 А что, если да?
19:30 Помолитесь за меня (Новорічний марафон)
20:50 Вечірні історії
21:00 Музыка в моей жизни
21:30 Диагноз: здоровье
22:00 По ту сторону пригод
22:30 Настав час
22:40 Под абажуром
23:00 Помолитесь за меня
❄️ (Новорічний марафон)

СЕРЕДА
6 січня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 По ту сторону пригод
07:00 Ранок надії
08:00 О чем говорят женщины
08:20 Готовим вместе
08:30 Детонация
09:00 Ранок надії
10:00 Біблія, як вона є
10:10 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Помолитесь за меня
❄️ (Новорічний марафон)
13:30 Біблія продовжує говорити
14:00 Малюваки
14:20 Пазлы Паркера
14:50 ЧП+
15:00 Вопрос служителю

церкви (сурдопереклад)
15:30 Мозаїка батьківства (сурдопереклад)
16:00 Праздничный концерт «Ясли. Крест. Корона»
17:30 Дорогами християнства
18:00 5 хвилин для вічності
18:05 А что, если да?
19:00 ...є Любов
19:30 ДЖЕМ
❄️ (Новорічний марафон)
20:50 Вечірні історії
21:00 Музыкальный концерт «Тайна рождественской ночи»
23:00 ДЖЕМ
❄️ (Новорічний марафон)

ЧЕТВЕР
7 січня

06:00 Біблія продовжує говорити
06:30 Сила Одного
07:00 Музыкальная зарисовка «Утро Рождества»
08:00 Праздничный концерт «Ясли. Крест. Корона»
09:00 Удивительные факты
10:00 Музыкальный концерт «Тайна рождественской ночи»
12:00 ДЖЕМ
❄️ (Новорічний марафон)
13:30 Мозаїка батьківства
14:00 Лесные истории
14:30 ЛоМастер
15:00 Диагноз: здоровье (сурдопереклад)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдопереклад)
16:00 Познаем истину
17:00 Вісті надії
17:30 Сила Одного
18:00 5 хвилин для вічності
18:05 А что, если да?
19:00 Музыка в моей жизни
19:30 10 дней в верхней горнице
20:00 Рождественский концерт
20:50 Вечірні історії
21:00 Інша сторона
22:00 В будущее – с надеждой
23:00 Праздничный концерт «Ясли. Крест. Корона»

П'ЯТНИЦЯ
8 січня

06:00 Мозаїка батьківства
06:30 Дорогами християнства
07:00 Різдвяний концерт хору «Екклесія»
08:00 О чем говорят женщины
08:20 Готовим вместе
08:30 Детонация
09:00 Різдвяний концерт хору «Екклесія»
10:00 Концерт классической

музыки
12:00 Вісті надії
12:20 Познавая непостижимое
13:00 Дорогами християнства
13:30 Сила Одного
14:00 Сюрпризы сундука
14:30 В гостях у Добрячка
14:50 В контакте с природой
15:00 Познаем истину (сурдопереклад)
15:45 ЧП+ (сурдопереклад)
16:00 Праздничный концерт «Ясли. Крест. Корона»
17:10 ДЖЕМ
18:00 Богослужения в Заокске
18:30 В контексті
19:20 Музична скринька
20:00 Счастливой субботы
20:50 Вечірні історії
21:00 Удивительные факты
21:50 Верую
22:00 Познаем истину
22:50 5 хвилин для вічності
23:10 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 ...є Любов

СУБОТА
9 січня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
07:50 Вопрос служителю церкви
08:10 В контексті
09:00 Сила Одного
09:30 Музична скринька
10:10 Познаем истину
11:00 10 дней в верхней горнице
11:30 Богослужение в храме на Подоле
Прямий ефір
13:00 Біблія продовжує говорити
13:30 ...є Любов
14:00 ДЖЕМ
15:00 Богослужение в храме на Подоле (сурдопереклад)
16:30 Музыка в моей жизни
17:00 Удивительные факты
18:00 Музична скринька
18:40 Вопрос служителю церкви
19:00 Мозаїка батьківства
19:20 Настав час
19:30 Дорогами християнства
20:00 Інша сторона
20:40 Под абажуром
21:00 В будущее – с надеждой
22:00 ЧП+
22:10 Сила Одного
22:40 Вісті надії
23:00 Біблія продовжує говорити
23:30 Верую
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в Заокске

Надія

3 01 по 06 січня
з 19:30 до 21:00

НОВОРІЧНИЙ МАРАФОН

Святкові випуски
улюблених програм

Параметри налаштування
спутникового
телеканалу «Надія»:
Канал: Nadiya TV
Спутник: ASTRA-4A, 5 ° в.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

Дивіться програми
телеканалу «Надія»
в кабельних мережах України,
а також в мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті:
www.hope.ua

Телефон гарячої лінії:
0 (800) 30-20-20
(Безкоштовно по Україні)
Молившись поїдтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
biblefact.info

Ваші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте за адресами:

✉ contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна
📞 contact-hope

НОВОРІЧНИЙ МАРАФОН
у рамках програм:

(01.01) Пт - «Счастливой субботы»
(02.01) Сб - «Ранок надії»
(03.01) Нд - «Музична скринька»
(04.01) Пн - «ЧП+»
(05.01) Вт - «Помолитесь за меня»
(06.01) Ср - «Джем»

Давайте проведемо
свято разом!

*У святкові дні вас чекають сюрпризи в ефірі телеканалу «Надія». Актуальна програма на сайті hope.ua/program

23 грн*

Різдвяний концерт
«Ясли - Крест - Корона»

Дитячий ансамбль Вдохновение
— Что за благодать на землю пришла! Ольга Крупська, Ольга Куриляк
— День Рождества. Елла Проценко, Ольга Черкасова — Снег идет.
Оксана Козунь — Тихая ночь, Упала слеза. Та ін.

Мова: російська

67 грн*

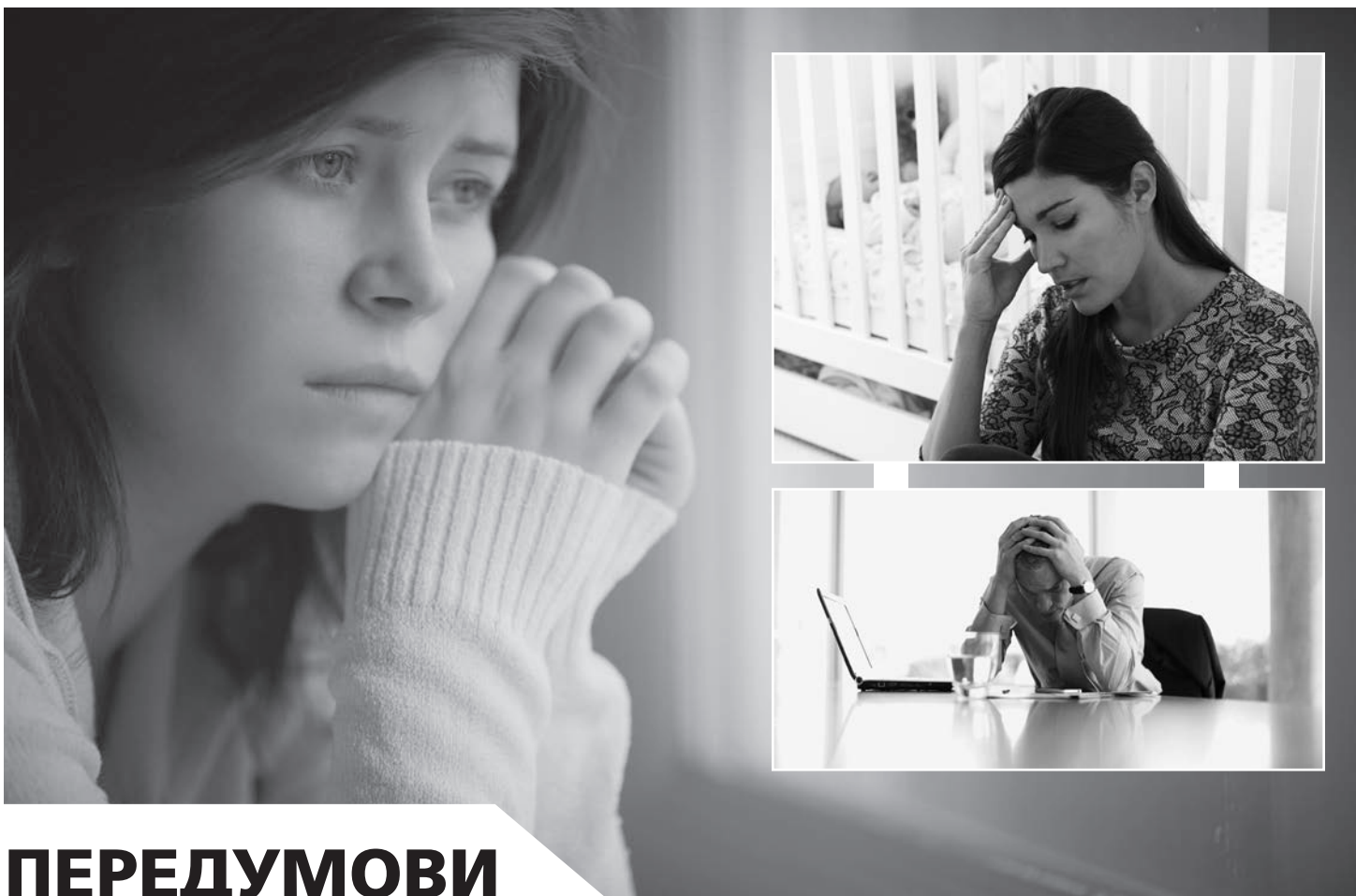
«В будущее с надеждой»

Ідея програми, що з 10 випусків, - щоб Ви разом з нами навчилися жити здоровим повноцінним життям. І щоб Ви були цілісними особистостями.

Мова: російська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/я 36, Київ - 71, 04071 Україна

ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ДЕПРЕСІЇ

Усі ви знайомі з таким поняттям, як «депресія». Причин для виникнення цього явища в нашому житті чимало. Із деякими причинами та передумовами (а також із методами захисту від них) ми і ознайомимося.

Ось невеликий огляд життя середньостатистичної зрілої людини з п'ятиденним робочим тижнем. З ранку до вечора вона на роботі, де часто мріє про відпочинок та вихідні. Повернувшись втомленою додому, вечеряє й сідає за комп'ютер або вмищується біля телевізора. У вихідні вона довше спить, порадється з домашніми справами, що накопичилися за тиждень. Хтось їздить на дачу (якщо вона є), хтось проводить час із друзями. А

далі знову понеділок, знову робота... Який результат? Цілком правильно: невтішний. Часу на особисте життя та радощі, котрі відновлюють наші сили, виступаючи потужною зброєю проти депресії, залишається вкрай мало. Тепер ми починаємо розуміти слова, сказані Господом: «І до Адама сказав Він: "За те, що ти послухав голосу жінки своєї та їв з того дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: "Від нього не їж", – проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя. Тернину й осот вона буде родити тобі, і ти будеш їсти траву польову. У поті свого лиця ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий. Бо ти порох, – і до пороку вернешся"» (Бут.3:17-19).

Мойсей підсумував: «Дні літ наших – у них сімдесят літ, а при

силах – вісімдесят літ, і гордості їхні – страждання й марнота, бо все швидко минає, і ми відлітаємо...» (Псал. 90:10). Ці слова відтворюють реальність. Крім браку часу, нашому життю притаманна гнітюча одноманітність: навчання-робота-дім-робота-дім...

Цілком можливо, що це було допущено Богом після вигнання Адама і Єви з раю. І зроблено це було, імовірно, задля того, аби в цих скрутних обставинах людина шукала спілкування з Творцем і саме від спілкування з Богом отримувала радість. Однак середньостатистична людина зазвичай шукає інші джерела радощів (спиртне, віртуальну реальність, гонитву за матеріальними речами). Однак не отримує задоволення і з часом розчаровується і в цьому.

Я думаю, що всі ви знайомі з таким поняттям, як «подрозник». Для бика подразником є яскрава тканина, для знервованої

людини – практично будь-яка фраза чи погляд, для маленької дитини – нова іграшка, а для голодного – їжа. А тепер уявіть, що буде, якщо цю іграшку або їжу показують і не дають? У такому випадку відбувається порушення психічної рівноваги до крайніх проявів.

Зверніть увагу на реальність нашого буття: якими образами наповнені реклами, бульварні романи, сучасні кінофільми... Їхні герої сповнені радості та енергії, а екранне життя «вирує» подіями. Ми дивимося – і цей стереотип способу життя входить у нашу підсвідомість. Наш розум порівнює запропоновані йому образи зі своїм сірим та буденним реальним життям. І ми опиняємося на місці маленької дитини, котру дразнять цікавою іграшкою. Результат невтішний, оскільки таким нас спокушують щодня.

У країнах колишнього СНД приблизно 30 років тому люди не мали таких гострих проблем з депресіями, оскільки був відсутній цей потужний подразник у вигляді сучасних образів реклами та кіно.

Висновок та рішення поставленого завдання напрошуються самі: докладіть зусиль, аби обмежити потік цього інформаційного сумбуру у свою свідомість – і жити стане значно легше.

«Адже благочестя з задоволенням – велике надбання» (1 Тим. 6:6).

ІСТОРІЯ ПРО СІМ'Ю ТА БАГАТСТВО

Якось незадовго до Різдва Христового вчителька запитала своїх учнів:

– Хто з вас бідний і, отже, має отримати подарунок з нагоди свята?

Діти, що вважали свою родину неможливою, підняли руки.

Місто було маленьким, усі одне одного знали не тільки на ім'я, а й де хто мешкає, чим займається, яку має родину та статки. Після уроків учителька покликала до себе восьмирічного хлопчика, якого звали Діні. Його родина недавно прибула з Африки, й усі знали, що вони дуже бідні.

Учителька запросила хлопчика сісти й запитала, чому він не підняв руки.

– Бо я не бідний.

– А хто є бідним, як ти вважаєш?

– Діти, що не мають батьків.

Учителька вражено подивилася на нього і дозволила йому йти.

Наступного дня батько Діні повернувся додому усміхнений, у доброму гуморі. З'ясувалося, що вчителька побувала в нього на роботі.

– Ми можемо пишатися нашим сином, – сказав він і розповів дружині те, що почув від учительки.

На Різдво Діні отримав подарунок. Розгорнувши його, він побачив дві пари новісінських черевиків: одну для нього, а другу для сестрички. Доти хлопчик ніколи ще не отримував нових черевиків!

Але й без подарунка Діні знав: його родина досить багата.

Сім'я – це дорогий рахунок у банку. Ніколи не залишайте його порожнім. Щодня "кладіть" туди любов, ніжність, вірність, жертвність.

Відсотки з такого капіталу є воістину незліченними.

ПРО ЧАС

Час – це незбагнений вихідний матеріал для всього, що існує в цьому світі. Маючи час, ми можемо багато чого зробити. І одержання часу для використання на власний розсуд – це воістину щоденне диво. Кожен, хто розпочинає вивчати цей феномен, щиро дивується. Щоденно ваш гаманець дивовижним чином поповнюється двадцятьма чотирма годинами нерукотворної вселенської матерії життя.

Це найбільша цінність з усього того, чим ви володієте. Ніхто не може його у вас відібрати або викрасти. І ніхто не отримує ні більше, ні менше. У царині часу немає аристократії багатіїв,

відсутня там також і аристократія інтелектуалів. Навіть геній не здатен отримати у винагорода зайвої години на добу.

Ви не в змозі скористатися майбутнім часом. Неможливо отримати час у борг! Ви здатні витратити лише теперішній момент. Ви не можете повернути час учорашнього дня.

Я сказав, що час – це диво, хіба ні? У вас щодня є двадцять чотири години для життя. У них ви маєте вмістити турботу про власне здоров'я, рідних, хліб насущний, а також знайти час для формування характеру, придатного для майбутнього вічного життя. Правильне й ефективне

використання часу є питанням першочергової важливості та необхідності. Від того, як ви використовуєте час, залежить ваше щастя – та невловима винагорода, якої прагнуть усі.

Людина, неспроможна зробити так, аби «дохід» у вигляді двадцяти чотирьох годин, котрим вона володіє, достеменно відповідала усім необхідним «статтям витрат», усе своє життя перебуватиме в стані безладу.

У нас ніколи не буде додаткового часу. Ми маємо лише той час, котрий у нас є зараз.

Арнольд Беннет

ЛИСТ БОГОВІ

За вікном ішов сніг. Надворі весело гралися діти, а першокласниця Оленка дивилася у вікно задумливими, не за віком дорослими від горя очима. Їй було не до веселощів. Мама дівчинки тяжко захворіла. Вона то, заспокоївшись, поринала в сон, то раптом починала кидатися в гарячці.

Оленка плакала від безсилля і голосно прохала маму не помирати. Батько покинув їх, коли дівчинка була ще зовсім малою. Мати ж зростала в дитячому будинку, тому нікого з рідних у них не було. Аж ось мати прокинулася і запитала в доньки, котра година.

— Настав час приймати ліки, мамо. Ти тільки не помирай!

— Нічого, Оленко, Бог нам допоможе: я не помру, бо ж тебе не можна залишати саму. Не бійся, моя дівчинко.

— А хто це — Бог, мамо? Я ніколи про Нього не чула!

І мати, напружуючи сили, слабким голосом розповіла доньці, що в дитячому будинку в них була нянька, котру всі дуже любили. Вона була християнкою і часто розповідала дітям про Бога, про те, що Він живе

на Небесах і що Він дуже добрий і любити усіх нас.

— Лише Він, доню, може допомогти, — прошепотіла мати і знову поринула у важкий сон.

Оленка довго розмірковувала над її словами. Добре, що є до кого звернутися за допомогою. Однак як це зробити? Як покликати Бога в їхню оселю, аби Він швидше допоміг мамі?

Аж ось дівчинка згадала, як мати іноді писала листи своїм друзям з дитячого будинку, як, поклавши аркуш у конверт, писала на ньому адресу, після чого вони разом ішли до поштової скриньки, що висіла за рогом їхнього будинку і вкидали в неї листа. Серце дівчинки радісно забилося. Вона вирішила написати листа Богам. Сівши за стіл, діставши папір та ручку, тремтячими руками вона почала писати. "Мамо, спи спокійно! Твоя донька сама попросить Бога про допомогу". Великим дитячим почерком вона поволі виводила на папері заповітні слова: «Любий Боже! Допоможи нам, будь ласка! Мама дуже сильно захворіла. Я часто плачу, оскільки боюся, що вона помре. У нас нікого немає. Лікар робить їй

уколи, однак вони зовсім не допомагають. Мама часто стогне уві сні, я не в змозі їй допомогти. Мама сказала, що Ти добрий і любиш нас. Коли так, то приходь швидше, ми на Тебе дуже чекаємо!». Листа Оленка вклала в конверт, а на місці адреси зазначила:

«Богові на Небо». Свою ж адресу дівчинка обвела, аби Бог легко міг знайти їхній будинок та квартиру. Залишилося тільки вкинути конверт до поштової скриньки. Одягнувшись, дівчинка вийшла надвір. Однак скринька висіла так високо, що вона ніяк не могла до неї дотягтися. А навкруги, як на зло, нікого не було. З очей Оленки потекли сльози.

Та раптом з-за рогу з'явився перехожий.

— Дівчинко, чому ти плачеш? Не можеш дотягтися до поштової скриньки? Давай-но я допоможу! Узнявши конверт, перехожий уже майже вкинув його, аж ось його погляд зупинився на адресаті. Потім, пильно оглянувши заплакану дитину, він мовив:

— Дівчинко, можна я прочитаю твого листа? Я особисто знаю Бога і зроблю так, аби Він отримав твоє послання швидше, ніж поштою.

Оленка довірливо зазирнула в добрі очі незнайомця та на знак згоди кивнула. Коли перехожий читав листа, його погляд затьмарили сльози. Сховавши листа в кишеню, він попросив дівчинку провести його до матері. Коло ліжка хворої незнайомець, ставши навколійки і запліскавши очі, почав просто і зрозуміло говорити з Богом про Оленку та її маму. Чоловік подякував незнайомому для Оленки Ісусові за цю зустріч. А потім підвівся і пішов. Однак скоро повернувся, і вже не сам.

З ним прийшли дві жіночки з такими ж добрими очима. Вони приготували обід з принесених із собою продуктів, скупили Оленку, змінили постіль її мамі, коли та прокинулася. Упродовж багатьох днів вони доглядали за хворою і часто вголос читали матері Оленчиного листа. Так до цієї домівки через Своїх дітей-християн завітав Сам Бог.

Завдяки їхнім молитвам та хорошому доглядові мати Оленки невдовзі одужала. І тепер вони з дочкою відвідують Дім молитви. Оленка навчилася сама звертатися до Бога. Вона вже підросла, однак і досі зберігає свого листа, бо ж одного разу він таки знайшов Адресата.

РІЗДВО

Мільярди зірок у снігах заискрились
Від Божого світла в мороз.
Радійте: це небо салютом спустилось:
В цей день народився Христос.

І ангельське лине з Небес «Алілуя!» —
Спасителю світу хвала!
В молитві спасенні серця салютують,
Їх віра до Бога вела.

І радістю світяться їхні обличчя,
І погляди в зоряну синь.
Від Духа Святого Христос народився,
Спаситель людей, Божий Син!

А ти народився від Духа Святого?
Чи Духом Господнім живеш?
Прослав же Різдво Того, Хто був Словом,
Ким створений Всесвіт увесь!

Михайло Михайлюк

ПРО ОЛІВЕЦЬ

Хлопчик уважно дивився, як бабуся пише щось олівцем. Раптом він запитав:

— Про що ти пишеш? Це історія про мене?

Бабуся перестала писати і сказала онукові:

— Так, я пишу про тебе, але набагато важливішим за написане є олівець, яким я користуюся. Сподіваюся, що коли ти виростеш, то будеш таким, як олівець.

Хлопчик здивовано подивився на олівець, а потім на бабуся:

— Це звичайний олівець. Як я можу бути схожим на нього?

Бабуся загадково всміхнулася і пояснила:

— Усе залежить від того, як дивитися на речі. Олівець має п'ять властивостей. Якщо ти також їх матимеш, то будеш людиною, яка приносить добро у світ.

По-перше, аби олівець писав, потрібна рука, яка ним водитиме. Ти можеш робити великі справи,

але не забувай, що є рука, яка тебе провадить. Це може бути Бог, а може бути і Його ворог.

По-друге, щоб олівець добре писав, його треба підстругати. Від цього він стане трішки коротшим, але набагато гострішим.

Так само й нам іноді доводиться терпіти, але це робить нас кращими.

По-третє, написане олівцем можна стерти, якщо ти помилився. Це нагадування нам, що завжди можна змінитися та варто прощати іншим, було б лише бажання.

По-четверте, насправді важлива не дерев'яна оболонка олівця, а його серцевина — графіт. Для тебе теж головним має бути те, що діється у твоєму серці.

І, по-п'яте, олівець завжди залишає слід. Так само і ти пам'ятай: усе, що робиш у цьому житті, залишить якийсь слід. Тож намагайся, щоб кожний твій вчинок був хорошим.

ПРО ДРУЖБУ

У мудреця запитали:

— Скільки існує видів дружби?

— Чотири, — відповів він. — Є друзі, як їжа. І кожен день ти потребуєш їх.

Є друзі, як ліки. І ти шукаєш їх, коли тобі погано. Є друзі, як хвороба, вони постійно самі шукають тебе. Але є такі друзі, як повітря. Вони завжди поруч з тобою.

ЧИМ МОЖНА ВИМІРЯТИ ЩАСТЯ РОДИНИ?

В одного хлопчика був день народження. На свято запросили його друзів. У колі дитячих розмов виникло досить серйозне запитання: чия ж мама найкраща?

Діти, намагаючись виділитися, вихвалялися: «Моя мама найсмачніше готує!» «Моя – найкращі зачіски робить!» «А моя – уміє шити!» «Моя – вирощує екзотичні квіти!» Тільки один хлопчик не сперечався. Він спокійно сидів за святковим столом, не втручаючись у жваву дискусію. Раптом увага дітей зосередилася на ньому:

– А ти чого мовчиш?
– Я знаю, що моя мама – найкраща! – прозвучало впевнено.

– Еге ж, ти доведи! – хором кричали діти.

Після короткої паузи він промовив:
– Тато каже, що з моєю мамою легко жити!

На пам'ять приходять слова з книги Приповісті Соломона про чесноту жінки: «Устають її діти, і хвалять її, чоловік її – й він похваляє її» (Прип. 31:28). Адже саме взаємна атмосфера тепла та любові відображає щастя родини.

Що необхідно для сімейного щастя? Молодим людям, які збираються одружитися, слід звернути увагу на відносини в сім'ях батьків. Спостерігаючи з раннього дитинства за тією чи іншою моделлю стосунків, ми «програмуємо» себе на певний тип поведінки. Наприклад, він зростав при матриархальному укладі: мама без відома тата могла взяти кредит на величезну суму, а якщо тато купував молоток – то розмов було на чотири дні. Вона ж виховувалася при патріархаті, і татове слово – закон! Молодята матимуть величезні

непорозуміння, оскільки дружина півроку чекатиме, що він зрештою придбає холодильник за вже відкладені гроші, а молодий чоловік, пригадуючи дитинство, і за «холодну воду» не візьметься.

Мудрий Господь, подивившись на досконалого Адама, створив йому не яку-небудь половинку, а «подібну до нього» (Бут. 2:18). Щоб створити щасливу сім'ю, необхідно враховувати національні, вікові, інтелектуальні, соціальні, релігійні та інші відмінності майбутнього подружжя.

Ставлення до тещі. «Теща буде доброю, якщо вона живе від мене хоча б за 50 км», – сказав один чоловік. Після весілля подружжя має вирішити два важливих питання: як зберегти і зміцнити своє кохання та при цьому не зіпсувати стосунки з батьками. Це можна вирішити, якщо керуватися Божественною настановою з книги Буття 2:24 на другий день після весілля: «Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї». Безперечно, донька чи син зобов'язані шанувати батьків згідно з п'ятою заповіддю Закону Божого.

Однак після вінчання пріоритетними стають стосунки молодої сім'ї. Щоб молода пара не була в дискомфортній меншості або в центрі сімейних чвар, слід якнайшвидше втілити в життя принцип, записаний у книзі Буття 2:24. По-перше, молодому подружжю необхідне власне житло – нехай навіть маленьке, але своє. По-друге, вони мають самі поповнювати сімейний бюджет. Не відмовляючись від підтримки, потрібно бути обачними, щоб з доброї руки батьків не потрапити в кабалу

залежності та не надати їм право керувати недосвідченою сім'єю. По-третє, важливо запам'ятати, що віднині й на завжди найріднішою людиною для подружжя є друга половинка (не мама, тато чи друзі). І це священне коло, у якому третім є виключно Автор шлюбу – Бог – і більше ніхто.

Що слід знати подружжю, йдучи до спальні? Автором такого подарунку, як інтимні відносини, є Сам Бог. У книзі Буття 2:24, 25 читаємо: «Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї, – і стануть вони одним тілом. І були вони нагі обоє, Адам та жінка його, і вони не соромились».

Це є особлива таємниця подружжя. Не секрет, що зради найчастіше беруть початок від невдоволення потреб однієї зі сторін. Навіть у цій делікатній сфері Господь бажає дати парі дороговкази. Він пропонує читати Пісню над Піснями – одну з книг Святого Письма. Із неї ми дізнаємося, що для чоловіка в цій сфері важливе візуальне споглядання дружини та її захоплення ним, а для жінки – слухове сприйняття, вона потребує романтики, любов'язності та ніжності.

Чому після весілля починаються сварки? Справді, кілька місяців, а іноді й тиждень достатньо для того, щоб він і вона розгледіли один в одному щось «не те». А оскільки «не те» найчастіше криється в різній реакції на «побутові дрібнишки»: нові покупки, розстановку меблів, прибирання, брудний одяг у ванній кімнаті, пересолений суп тощо. А наше «я» ще й не вміє поступатися.

Проте ці відмінності були передбачені Автором шлюбу, адже в книзі Буття 5:2 сказано: «Чоловіком і жінкою Він їх створив, і поблагословив їх. І того дня, як були вони створені, назвав Він їх ім'ям: Людина». У процесі прагнення до рівності ми забули, що чоловік і дружина відрізняються не лише фізіологічно, але й емоційно, психологічно та духовно. Від початку, у раю, ця різниця слугувала доповненням для їх гармонії.

В Україні 2012 року налічувалося 278 тис. шлюбів, а кількість розлучень сягнула 61 %. 2015 року від 52 % до 62 % розлучень в Україні припадає на молоді сім'ї, повідомив під час прес-конференції в УНІАН директор Департаменту сім'ї та дітей Міністерства соціальної політики України Руслан Колбаса.

Через незнання особливостей мислення протилежної статі та своїх власних ми не вміємо правильно реагувати на деякі ситуації.

Наприклад, у чоловіків більшою мірою задіяна ліва півкуля мозку, він аналізує, порівнює, узагальнює, а у жінок – права півкуля, яка працює емоційно, спонтанно. Тому й він не розуміє дружини, шукаючи логічного пояснення покупки взимку п'ятої пари червоних туфель. А вона не здатна усвідомити: як же він не може впоратися хоча би з двома справами одночасно, коли їй легко вдається із сімома. Отже, чоловік «думає», причому сконцентровано, а жінка – «відчуває», причому часто інтуїтивно.

В арсеналі сильної статі приблизно 12 500 слів щодня, у жінки, як правило, удвічі більше. Тому саме чоловікам хочеться затулити вуха, коли дружини вкотре протягом 3,5 годин розповідають про свої та чужі пригоди в магазині, на роботі, з сусідами.

Навіть у сприйнятті сімейного «гнізда» простежуються відмінності. Чоловік повертається з роботи до власного дому з бажанням відпочити, а жінка ще в маршруті обдумує проекти домашніх справ для себе, дітей і, звичайно, для чоловіка. Тому після роботи дружина займається домашніми справами, у неї все «кипить», а де, згадайтеся, він? На дивані!

Чоловіки здебільшого пам'ятають образи щонайбільше 30 хвилин, а деякі жінки – 72 години! Увечері він у спальні розгортає свої «плани», а дружина ще ображається. Чоловік ніяк не пригадає, за що вона гнівається, а дружина й не підозрює про різницю нервових систем. А Господь бажає, щоб жінка пам'ятала позитивні емоції: компліменти, слова вдячності, похвалу.

Хто має бути «головнокомандуючим» у домі? Одне прислів'я говорить: «Горе тому дому, де кукуряє курка, а півень мовчить». Згідно із задумом Бога, головою сім'ї є чоловік. А тому відповідальність лежить на ньому. Єва згрішила першою, проте Господь, шукаючи перших людей, запитує: «Адаме, де ти?» (Див. Бут. 3:9). Доручаючи особливу місію сім'ї з Уру халдейського, Бог звертається: «Аврааме!» Тож чоловіка Автор шлюбу наділив роллю голови сім'ї, годувальника, захисника, священика.

На дружину ж Бог поклав інші унікальні обов'язки: відповідальність за емоційний клімат сім'ї, вона – серце родини, помічниця, порадишниця, учителька, берегиня сімейного затишку.

Отже, коли сім'я живе за принципами Слова Божого, у ній панує мир і злагода. Тоді стає «вельми добре», як у раю. Бажаю вам радості та любові в шлюбі!

Анжела Поліщук

НА ПОЧАТКУ ШЛЯХУ

«Привчай юнака до дороги його», – так говорить мудрий Соломон. Більшість погоджується з ним і намагається дотримуватися цієї поради, хоч питання, коли починати привчати, залишається дискусійним.

Багато батьків починає виховний процес, умовляючи дитину чи караючи її, деякі вважають правильним в основі виховних елементів використовувати дисципліну та обмеження. А як можна виховувати новонароджене

немовля, яке ще може тільки спати та їсти? Що воно розуміє? Немає такого вищого навчального закладу, який міг би дати чіткі, визначені знання, як правильно поводити себе матері, котра хоче мати в майбутньому хорошого сина чи дочку, як виховувати дітей, як довести, наприклад, хлопчика, підлітка, а потім і юнака до рівня достойного статусу зрілого і надійного чоловіка. Відповідь на ці запитання можна знайти лише в Господа, Творця

людини. Початок виховання – це важлива точка відліку в житті дитини. Давид пише: «І кості мої не сховались від Тебе, бо я вчинений був в укрітті, я витканий був у глибинах землі! Мого зародка бачили очі Твої, і до книги Твоїї записані всі мої члени та дні, що в них були вчинені, коли жодного з них не було...» (Псал. 139:15, 16). Період вагітності є одним з найважливіших відрізків життєвого шляху людини, що впливає на решту її життя. Під час вагітності мати передає дитині 70 % інформації, що закладається в мозку плоду як основа майбутньої особистості, її характеру, її відносин з навколишнім світом. У цей час формуються основи, без яких неможливо стати повноцінною особистістю.

Період вагітності ділиться на три періоди, або триместри, і в кожен з них поведінка мами та стан її організму впливають на дитину по-особливому.

ПЕРШИЙ ТРИМЕСТР

Перший триместр характеризується інтенсивним формуванням нервової системи. Упродовж кожної хвилини, починаючи з восьмого дня від зачаття, з'являється близько 200 000 нових нейронів. Формується мозок дитини – центр діяльності всіх систем

організму, це база психологічних особливостей інтелекту, темпераменту, талантів і майбутньої поведінки людини. У цей час тато і, особливо мама, повинні пам'ятати, що їхня реакція на різноманітні події в сім'ї впливає на психіку дитини. Якщо мама постійно нервує, підвищує голос, переживає якісь затяжні стресові ситуації, це може викликати збудливість нервової системи дитини, прояв негативних емоцій у майбутньому, неспокійний сон, гіперактивність або, навпаки, пасивність.

Якщо жінка дізнається про свою вагітність і це викликає в неї почуття відчаю, горя, страху і небажання мати цю дитину, то ніщо інше не може залишити такого глибокого негативного сліду в її психіці, як цей «конфлікт відкидання». Небажана дитина народжується з комплексом неповноцінності, який буде супроводжувати її все життя.

Іноді люди навіть не здогадуються, звідки в них це неприємне переконання, що вони не зможуть, у них не виїде, звідки низька самооцінка та постійні сумніви у своїй спроможності.

**Лідія Нейкурс
Продовження
в наступному номері**

КОРИСНІ ВЛАСТИВОСТІ ГРЕЙПФРУТА

Що вам відомо про такий тропічний фрукт, як грейпфрут? Необхідно знати корисні властивості та протипоказання щодо вживання цього представника сімейства цитрусових.

КОРИСТЬ ГРЕЙПФРУТА

На жаль, грейпфрути любляють далеко не всі. Багатьом він здається гіркуватим (за рахунок перетинок міжчасточками) та в'язким. Особливо діти, як правило, надають перевагу солодким апельсинам чи мандаринам. А даремно: що стосується користі для організму, грейпфрут залишає позаду більшість інших цитрусових. У ньому міститься навіть більше аскорбінової кислоти (вітаміну С), ніж у лимоні. А кожному відомо, що цей елемент просто життєво необхідний для нашого імунітету.

Крім того, пектин, або розчинна клітковина, що міститься в грейпфруті, попереджає таке неприємне явище, як закрепи. Відповідно помітно поліпшуються обмінні процеси, а також знижується рівень холестерину.

Багатьох жінок та дівчат цікавлять питання: чи корисний грейпфрут для фігури і чи можна включати його до свого раціону тим, хто дотримується тієї чи іншої дієти?

Звичайно ж, грейпфрут сам по собі не спалює жир (таку версію часом можна зустріти в Інтернет-джерелах) – це міф. Але його користь для людей, котрі мріють позбутися кількох зайвих кілограмів, беззаперечна. По-перше, за його допомогою з організму прекрасно виводиться зайва рідина.

Загальновідомо, що саме з цього процесу розпочинається ефективне схуднення. По-друге, ефірні масла грейпфрута та органічна клітковина за рахунок сприяння поліпшенню травлення чудово активізують обмін речовин.

І, нарешті, грейпфрут, калорійність якого на сто грамів складає

лише тридцять п'ять кілокалорій, є ідеальним продуктом як для приготування неймовірно смачних дієтичних десертів, так і для дієт або розвантажувальних днів.

БАДЬОРОГО ВАМ РАНКУ!

Грейпфрут є вкрай дієвим енергетиком. Випивши зранку склянку грейпфрутового соку, ви відчуєте приплив бадьорості. Особливо добре це відчувається восени і взимку, коли так важко вранці підійматися з теплої ліжка і вирушати на роботу чи на навчання. Двісті грамів підбадьорливого кислуватого соку щодня допоможуть позбутися млявості та сонливості.

Однак грейпфрут має і деякі протипоказання: при підвищеній кислотності шлунку від такого напою краще відмовитися.

ГРЕЙПФРУТ І РЕЦЕПТИ КРАСИ

Корисні речовини, на які багатий цей чудовий фрукт, нерідко використовуються косметичними фірмами під час створення найрізноманітніших засобів для догляду за шкірою. Тонізуючі компоненти, свіжий аромат та очисні властивості зробили грейпфрут справжнім улюбленим виробників косметики. Проте все-таки краще приготувати тонік або ополіскувач для волосся власноруч. Придбана косметика часто містить чимало хімічних компонентів, до її складу входять не лише трави та грейпфрут.

Ополіскування грейпфрутом після миття справляє чудовий вплив на будь-який тип волосся. Приготувати його вкрай просто. У літр холодної (обов'язково кип'яченої) води вичавіть сік половинки грейпфрута (важливо пам'ятати: сік з магазину не підійде, оскільки в ньому міститься цукор, а часто і консерванти). Таке ополіскування має стати завершальним етапом у процесі миття голови. Результат приємно

вас здивує: живий блиск та тонкий аромат. Для жирної шкіри чудово підійде м'ятно-грейпфрутовий тонік. Для його приготування вам знадобиться кілька гілочок свіжої м'яти, шкірка грейпфрута середнього розміру, 150 грамів спирту та ємність із темного скла. Заливши м'яту та фруктову шкірку спиртом, додайте 350 грамів кип'яченої води і, щільно закривши пляшечку, помістіть її в темне місце на кілька тижнів. Такий тонік чудово очищає та освіжає шкіру.

Рецептів краси із вмістом соку чи м'якоті грейпфрута існує безліч. Головне – підібрати ті з них, котрі підходять саме вам. Повірте: ваша шкіра та волосся будуть у відмінному стані. Регулярно вживати в їжу грейпфрут цілком достатньо, аби відновити в організмі необхідний баланс вітамінів та поживних елементів. Грейпфрут – чудовий засіб, що використовується як у дієтології, так і в косметології.

ЦУКЕРКИ З КІВІ

ІНГРЕДІЄНТИ:

- ківі – 3 шт.
- кокосова стружка – 150 г
- мед – 3 ст. л.

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Ківі очистити від шкірки і нарізати невеликими шматочками. Потім помістити в чашу блендера, додати кокосову стружку і мед.
2. Усе збити до однорідної маси.
3. З отриманої маси сформувати невеликі кульки, обваляти їх у кокосовій стружці.
4. Охолодити в холодильнику протягом 3-4 годин. Подавати з улюбленим напоєм.

Смачного!

ЖЕЛЕ

Чудовий святковий вечір можна доповнити нескладною стравою, якою є желе.

Замість звичного желатину використайте агар-агар (рослинний замінник желатину), який отримують з морських водоростей.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- агар-агару – 2 чайних ложки;
- фруктовий сік – 0,5 літра;
- фрукти.

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Для того щоб агар-агар набух, потрібен час. Тому його рекомендується залити половиною наявного соку і залишити набухати на ніч.

2. Коли агар-агар розбухне, другу частину соку необхідно довести до кипіння і з'єднати з першою частиною, що містить агар-агар.

3. Форми для желе можна вибирати на власний розсуд. Желе необхідно залити у форми, що сподобалися, і прикрасити фруктами.

4. Після того як желе охолоне, кладемо його в холодильник.

Святкові вегетаріанські страви можуть бути смачними і різноманітними. Головне – проявити фантазію.

СКАЖІТЬ РАНІШЕ

Він – високий, плечистий, сильний. Голос у нього гучний, поводить ся певнено.

Вона – жінка ніжна, тендітна. Побралися. Він забезпечував її усім,

вона дбала про дім, виховувала дітей. Діти виросли, одружилися й залишили рідний дім. Так буває завжди.

Діти вже не потребували їхньої допомоги, а жінка перестала усміхатися, почала худнути, зблідла...

Вона не могла їсти, не могла ходити. Чоловік дуже занепокоївся й повів її до лікарні. Жінку оглядало багато

лікарів, але ніхто не знаходив жодної хвороби.

Останній спеціаліст відвів чоловіка вбік й обережно сказав:

– Я думаю, що ваша дружина не хоче більше жити.

Чоловік не сказав ані слова. Пішов, сів біля ліжка дружини, взяв її знекровлену руку та впевненим голосом сказав:

– Ти не помреш!

– Чому? – тихо запитала вона.

– Тому що я люблю тебе! Ти мені дуже потрібна! – відповів чоловік.

– А чому ти не сказав мені цього раніше? – запитала жінка, і її очі засяяли.

З тієї миті хвора почала видужувати. Вона знову стала жвавою та веселою.

А лікарі й далі визначають її хворобу та запитують, які ліки так швидко її зцілили.

**КОНТАКТ-ЦЕНТР
НАДІЯ**
 contact.hope.ua

ЦІЛОДОБОВА
 телефонна лінія довіри
 працює спеціально
 для Вас.

Тут Вас вислухають,
 зрозуміють, втішать,
 нададуть допомогу та
 підтримають у молитві.

Молитовна допомога

- Консультація священнослужителя
- Молитовна підтримка
- Вивчення Біблії

*«І будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас.
 І будете шукати Мене, і знайдете...» (Біблія, книга Єремії 29:12, 13).*

ТЕЛЕФОН В УКРАЇНІ:

 0 800 30 20 20
 (безкоштовно по Україні)

 24/7

S contact-hope

 molitva@hope.ua

**РАДІО
"ГОЛОС
НАДІЇ"**

Зустрічайте
оновлене
 християнське радіо!

Ми стали ще ближче та ще цікавішими...

- Слухайте нас в Інтернеті **24/7**
radio.hope.ua
- Через додатки для Android та iOS
- Через TuneIn, SmartTV
- В офлайн-режимі через подкасти
- На УР-1 **СБ 17:30 / НД 08:50**
- УР-2 **ПН 18:55 / ВТ 18:45**

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

**ШКОЛА
БІБЛІЇ**

- найкраща школа з вивчення Слова Божого!

безкоштовне інтерактивне навчання для аудиторії від 6 до 80 років

консультація пастора, вчителя або психолога

ШКОЛА БІБЛІЇ - КОЛИ ЖИТТЯ ЗМІНЮЄ БОГ!

Почни вивчати
Біблію сьогодні

 0 800 30 20 20

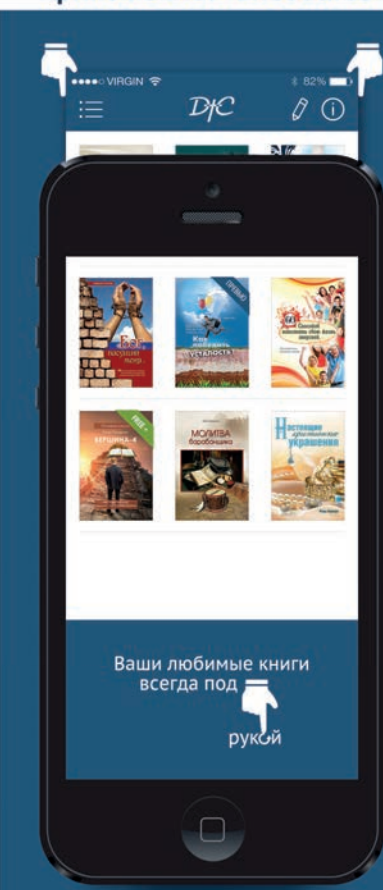
 bible@hope.ua

 а/с 36, Київ, 04071

 bible.ua

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

Ваши любимые книги
всегда под
рукой

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор
 видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошун
 Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
 Дизайн та верстка: Артур Антер
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; **тел.:** (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти
 на розвиток газети, то можете це
 зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код:
 ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ,
 вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку
 «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в
 дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а
 також право редагувати і скорочувати тексти.
 Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошен-
 ня, реклама та листи дописувачів друкуються мовою
 оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети.
 Відповідальність за зміст статей несе автор.

**Свідоцтво про державну
 реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003

«Джерело життя»
ДЖ
 християнське видавництво